

НА СТРАНИЦАМА ЛЕТОПИСА

Два века 1824–2024

МАТИЦА СРПСКА

Почасни одбор манифестације:

Председник Републике Србије Александар Вучић
Патријарх српски Порфирије
Председник Владе Републике Србије Милош Вучевић
Митрополит бачки Иринеј
Митрополит црногорско-приморски Јоаникије
Министар културе Никола Селаковић
Министар науке Јелена Беговић
Министар информисања Дејан Ристић
Градоначелник Новог Сада Милан Ђурић
Председник Владе АП Војводине Маја Гојковић
Председник САНУ Зоран Кнежевић
Председник АНУРС Рајко Кузмановић
Председник Матице српске Драган Станић
Саветник председника Републике Србије Дејан Савић, секретар Одбора

Организациони одбор манифестације:

Славко Гордић, уредник *Летњописа* 1992–2004.
Иван Негришорац, уредник *Летњописа* 2005–2012.
Слободан Владушић, уредник *Летњописа* 2013–2016.
Ђорђе Деспић, уредник *Летњописа* 2017–2020.
Ђорђо Сладоје, уредник *Летњописа* 2021–2023.
Селимир Радуловић, уредник *Летњописа* од 2023.
Јован Делић, потпредседник Матице српске
Душан Иванић, члан Управног одбора Матице српске
Зорица Хаџић Радовић, управник Рукописног одељења
Драго Бранковић, председник Друштва Матице српске у Републици Српској
Јелица Стојановић, председник Друштва Матице српске у Црној Гори
Тијана Палковљевић Бугарски, управник Галерије Матице српске
Данило Вуксановић, помоћник управника Галерије Матице српске
Јелена Веселинов, управник послова Матице српске
Светлана Милашиновић, секретар Одбора

НА СТРАНИЦАМА ЛЕТОПИСА

Два века 1824–2024

Приредили

Мср Александра Јовановић
Владимир Николић

МАТИЦА СРПСКА
НОВИ САД
2024

УВОДНА РЕЧ

Летњојис Матице српске је књижевни часопис који је покренут у Новом Саду под називом *Сербска летњојис*, а штампан у Будиму 1824. године. Од свих српских часописа који данас излазе он је најстарији. Покренуо га је и први уређивао новосадски гимназијски професор Георгије Магарашевић. Осмислио га је као средишње место на којем ће бити излагани резултати књижевног и научног стваралаштва као што су језик, књижевност, историја, религија, фолклор и култура српског народа, али и свих Словена.

Своју мисију *Летњојис* је остваривао са променљивим али несумњивим успехом. Прекиди у раду настајали су само у времену великих историјских ломова, када није било елементарних услова за културни рад: у време револуционарне 1848. године, као и током Првог и Другог светског рата. *Летњојис* су уређивали неки од најзначајнијих српских књижевника и културних посленика који су били истакнути публицисти, писци, научници и јавни радници. Међу сараднике *Летњојиса* уврстили су се водећи писци наше књижевности заједно са мноштвом оних чија имена се налазе уграђена у нашу културу и науку.

Ове године Матица српска пригодним свечаностима обележава 200 година од оснивања часописа. Одржаће се низ манифестација, међу којима је и изложба *На сџраницама Летњојиса. Два века 1824–2024*. Архивалијама које се чувају у Рукописном одељењу, али и експонатима које представља сам часопис *Летњојис*, документован је историјат настанка, као и наставка његовог деловања. Изложбом се указује на оне личности и догађаје који су обележили најзначајније етапе из прошлости и будућности часописа, говори о оснивачу, уредницима као и бројним сарадницима *Летњојиса*. Садржином изложбе и избором експоната тежило се томе да се на што јаснији и упечатљивији начин представе доминантне вредности уређивачке политике кроз време, од његовога постанка до новијег периода.

На изложби је приказано 80 архивалија из Рукописног одељења, распоређених у шест тематских целина, уз портрете часника, уредника и сарадника који су изложени у салонима Матице српске. Последња целина посвећена је садашњем времену у којем часопис наставља деловање преносећи мисију својих претходника: „Све што се год славенског народа от Адријатическог до Леденог и от Балтијског до Црног мора, а особито што се нас Србаља тиче... све је то предмет Србске летописи”.

Посебну захвалност на свесрдној помоћи приликом припреме изложбе исказујемо колеги, стручном сараднику Рукописног одељења Матице српске Браниславу Карановићу, вишем архивисти који је својим ангажовањем допринео да се одабрани експонати скенирају и по принципима архивске делатности обраде за излагање. Велико хвала за подршку, колегијалност и стручне савете дугујемо и управници Одељења, проф. др Зорици Хацић Радовић, као и др Светлани Милашиновић, секретару Уредништва *Летописца Матице српске* и аутору текста о историјату часописа. Вукици Туцаков, техничком уреднику издања Матице српске, захваљујемо на свесрдној помоћи у реализацији свих пропратних материјала изложбе.

Изложба је реализована средствима Министарства културе и информисања.

Мср Александра Јовановић, архивски саветник

ЛЕТОПИС МАТИЦЕ СРПСКЕ

Ако постоје књижевни часописи који су, по много чему, необични, јединствени, непоновљиви као светски књижевни и културни феномени, онда се један такав налази у српској култури. Реч је о *Лейпцигској Матици српске* који је у европским оквирима најстарија жива књижевна периодична публикација која, без значајнијих прекида, континуирано излази од 1824. године. Основан 1824. године у Новом Саду као *Србска лејпцигска*, захваљујући иницијативи тадашњег професора новосадске гимназије Георгија Магарашевића, овај часопис је веома брзо постао средишње место презентовања српске књижевности. Као велики ерудита и познавалац ондашњих културних прилика и потреба, Георгије Магарашевић се определио да издаје часопис у којем ће објављивати грађу о словенском свету и српском народу, историјске чланке, књижевне прилоге и друга обавештења о књижевној и културној делатности од значаја за Словене и Србе.

Часопис је уређиван у Новом Саду, а штампан у Будиму. Цензура је 1824. године одобрила његово излагање. На првој свесци означено је да је за 1825. и да ће излазити четири пута годишње, јер је толико било великих пештанских вашара на којима би се часопис могао продавати. Програм, објављен у првој свесци, био је широко конципиран и тежио је да обухвати све што се на књижевном и културолошком плану збивало код Срба и осталих словенских народа. Одзив читалачке публике у почетку је, углавном услед непросвећености и неписмености, био веома мали. Потешкоће у организацији читавог посла навеле су Георгија Магарашевића да се посаветује са пештанским трговцима и интелектуалцима, који су потом закључили да решење треба потражити у оснивању културне установе која би не само бринула о часопису него и развила знатно шири програм рада. Стога је у Пешти 1826. године основана Матица српска. У склопу Матичине делатности, одмах се почело са издавањем књига, те су, на самом почетку,

објављена дела Милована Видаковића, Јована Стерије Поповића, Доситеја Обрадовића, Лукијана Мушицког, Јована Суботића и других. На тај начин, оснивањем књижевног, научног и културног друштва – Матице српске, и часопис је од тада био под заштитом ове значајне националне установе. Наиме, у уводнику свеске четврте прве частице за 1826. годину, Јован Хаџић написао је проглас: „Ево ти, почитајемо и предраги роде, *Лейџојиса српског*. Теби подноси с љубови пуним жаром Матица Српска, која је Тебе и Твоје славе ради постала, за Тебе ради, за Тебе дише...” Тако је објављено оснивање Матице српске, а *Лейџојис* ће од тада до данас излазити као њен часопис. Од тог момента, часопис је излазио редовно, уз краће прекиде током великих историјских ломова: 1835–1836. (за време Баховог апсолутизма када је Матица српска накратко била укинута), 1848–1849. (за време револуције у Аустроугарској) и током Првог и Другог светског рата.

Овакав невероватан континуитет деловања утолико је необичнији што је српска култура – услед тешких неприлика изазваних бурним историјским токовима, те великим и честим притисцима империјалних светских сила – изложена исто тако бурним, великим и честим развојним дисконтинуитетима. У данашњем времену, када се изнова преиспитује свеколико империјално наслеђе великих сила и траже путеви успостављања постколонијалног дискурса, *Лейџојис Матице српске* је изврстан пример посвећеног, културног, миротворног деловања на интеграцији српске културе унутар европских и светских оквира у којима би своје место требало да пронађу све аутентичне вредности, па и културне вредности тзв. малих народа. Другим речима, трајност *Лейџојиса Матице српске* јесте аутентичан, културан одговор једног бројчано малог народа спремног да се одупре окрутним механизмима империјалних и колонијалних сила и да одлучно тражи сложене путеве како би и сам учествовао у изградњи планетарне, глобалне културе свеколиког човечанства.

Веома је важна чињеница да је за све време трајања *Лейџојис* био и остао централни српски часопис који настоји да окупи проверене вредности српске књижевности, науке и културе. Своју мисију *Лейџојис* је остваривао са променљивим, али несумњивим успехом. У том смислу, обавеза његових уредника је да раде на сагледавању целовитости, сложености и врхунских вредности српске књижевности и културе. Уредништво настоји да часопис буде простор на којем се филтрирају књижевне и културне вредности, тако да се, притом, превазиђу све предрасуде и ограничења различитих поетичких, генерацијских и културолошких припадности појединих писаца. Часопис велику пажњу посвећује и књижевности других народа (нпр. немачкој, француској,

руској, пољској, енглеској, америчкој итд.), па су и читаве свеске у целини биле посвећене страним књижевностима и њиховим односима са српском културом (мађарска, немачка и др.).

Током два века дуге традиције излажења *Лейбойса Мајице српске*, и поред многобројних критика упућених углавном на рачун његових конзервативних узуса приликом објављивања, за многе генерације писаца, књижевних историчара, критичара, историчара и других културних прегалаца, како за већ доказане писце и стручњаке из одговарајућих области тако и за младе писце и истраживаче, одувек је била привилегија и част писати за овај најстарији европски књижевни часопис.

Лейбойсу је додељен Сретењски орден првог степена (2024).

ИСТОРИЈА ЧАСОПИСА

Летопис Матице српске је књижевни часопис који у читавом свету најдуже, а без већих прекида, излази још од 1824. године. Делује необично и чудесно податак да је такву тековину створила управо српска култура, тако често изложена прекидима развојних континуитета. Покренут у Новом Саду под називом *Србска лейџојис*, а штампан у Будиму, овај часопис је, по замисли његовог покретача Георгија Магарашевића, постао централно место на којем су излагани резултати српског књижевног и научног стваралаштва. Уз то, *Лейџојис* се систематски бавио сазнањима која у средиште пажње стављају језик, књижевност, историју, религију, фолклор и културу не само српског народа него и целог словенског света, „от Адријатског до Леденог, и от Балтиског до Црног мора”.

Потешкоће у организацији читавог посла подстакле су Магарашевића да се саветује са пештанским трговцима и интелектуалцима, који су закључили да решење треба потражити у оснивању културне установе која би не само бринула о часопису него и развила знатно шири програм рада. У склопу тога рада одмах се почело са издавачком делатношћу, будући да су оснивачи сматрали да је њихов основни задатак „да се Књиге Србске рукописне на свет издају и распрострањавају, и то сад и отсад без престанка за свагда”. Тако су, на самом почетку Матичине делатности, објављене књиге Милована Видаковића, Јована Стерије Поповића, Доситеја Обрадовића, Лукијана Мушицког, Јована Суботића и др.

За све време свога трајања *Лейџојис* је, понешто мењајући име (*Новиј србскиј лейџојис*, од 1837; *Србскиј лейџојис*, од 1842; *Србскиј лейџојис*, од 1855; *Србски лейџојис*, од 1865; *Српски лейџојис*, од 1867; *Лейџојис Мајџице српске*, од 1873), био и остао централни српски часопис који, понешто конзервативан, настоји да окупи проверене вредности српске књижевности, науке и културе. Своју мисију *Лейџојис Мајџице српске* је оства-

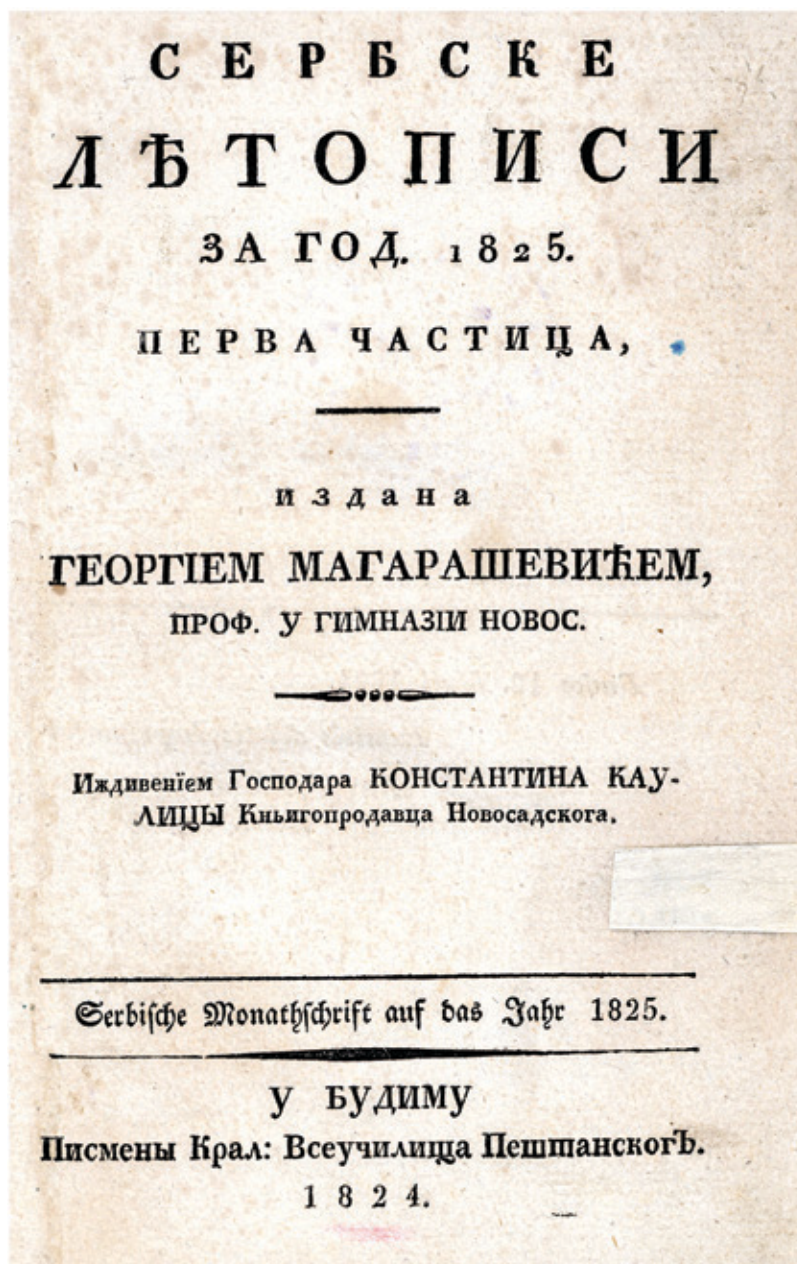
ривао са променљивим, али несумњивим успехом. Прекиди у раду су настајали само у времену великих историјских догађаја када није било елементарних услова за културни рад: у периоду снажних настојања угарске администрације да угаси установу 1835–1836, у време револуционарне 1848. године, као и током Првог и Другог светског рата. Часопис су уређивали значајни културни посленици.

Уредници *Летописа Мајице српске* од оснивања

Георгије Магарашевић (1824–1830), Јован Хаџић (1830–1831), Павле Стаматовић (1831–1832), Теодор Павловић (1832–1841), Јован Суботић (1842–1847), Сима Филиповић (1848), Јован Суботић (1850–1853), Јаков Игњатовић (1854–1856), Субота Младеновић (1856–1857), Јован Ђорђевић (1858–1859), Антоније Хаџић (1859–1869), Јован Бошковић (1870–1875), Антоније Хаџић (1876–1895), Милан Савић (1896–1911), Тихомир Остојић (1912–1914), Васа Стајић (1921), Каменко Суботић (1922–1923), Марко Малетин (1923–1929), Стеван Ђирић (1929), Светислав Баница (1929), Радивоје Врховац (1930), Тодор Манојловић (1931), Жарко Васиљевић (1932), Никола Милутиновић (1933–1935), Васа Стајић (1936), Никола Милутиновић (1936–1941), Живан Милисавац (1946–1957), Младен Лесковац (1958–1964), Бошко Петровић (1965–1969), Александар Тишма (1969–1973), Димитрије Вученов (1974–1979), Момчило Миланков (1979), Бошко Ивков (1980–1991), Славко Гордић (1992–2004), Иван Негришорац (2005–2012), Слободан Владушић (2013–2016), Ђорђе Деспих (2017–2020), Ђорђо Сладоје (2021–2023), Селимир Радуловић (2023–).

I

*ОБЈАВЉЕНИЈЕ О СЕРБСКОЈ ЛЕТОПИСИ,
ПОКРЕТАЊЕ ЧАСОПИСА*

1. *Сербска лейтопис*,
прва и друга частица,
Будим, 1824.

СЕРБСКЕ
ЛѢТОПИСИ

ЗА ГОДЪ 1825.

ДРУГА ЧАСТИЦА.

Издивеніемъ Господара
КОНСТАНТИНА КАУЛИЦЫ,
Книгопродавца Новосадскога.

Serbisches Jahrbuch II. Heft 1825.

*Матица Српска
у Саба Давидовца*

У Б У Д И М У

Писмени Крал. Всеучилища Пешпанскогъ.

1 8 2 5.

12/1.90 - 62

ПРЕДСЛОВІЕ.

Матхснъ Сербскі!

Ево Ти, блаконаклонный чипашелю! и друге часпице Сербске Лѣшописи за годъ 1825. Родолобіемъ и ученноспію опличніи Сербльи есу и овдѣ пришекли са своима драгоцѣннымима сочиненіямма, коя се цѣлогъ Славенскогъ вообще, а воособъ народа Сербскогъ шичу,

IV

шичу, предмеша за свакогъ Сербљина заиста велике важности! Защо се и усуђуемъ казаши, да бещь е съ удовольствіемъ чипаши, и имаюћи призрѣніе на време, у комъ Лѣтопись изилази, — недоспашке нѣне лакше опросниши.

Издашель

1. СЕР-

Ако самъ не може све дати; а оно нека ми
поголовину пошлѣ; а поголовину му поклоняѣ,
само да буде на мѣсто.

Оби дана дохвати и Антоансе, акаѣ
ту си и отъ нѣмъ ѣткоушко Екс. послади,
да имъ разскажѣ: асо си дужаѣ Магараше
и пароду Сербскоу уринула! — Дужаѣ си
осимѣ мога, а и обѣтао си, ѣ трингоди
твон Крившевна Сербску Антоансе помя-
гати. Тезаи да по уринуѣ и рѣѣ твою
одржѣѣ. Тека те судѣ половеѣ! —

Поздравѣ ми све мое дѣѣе при-
летѣ и дѣѣѣ ѣ нѣма здравѣ

. Отвонѣ

Магарашевић

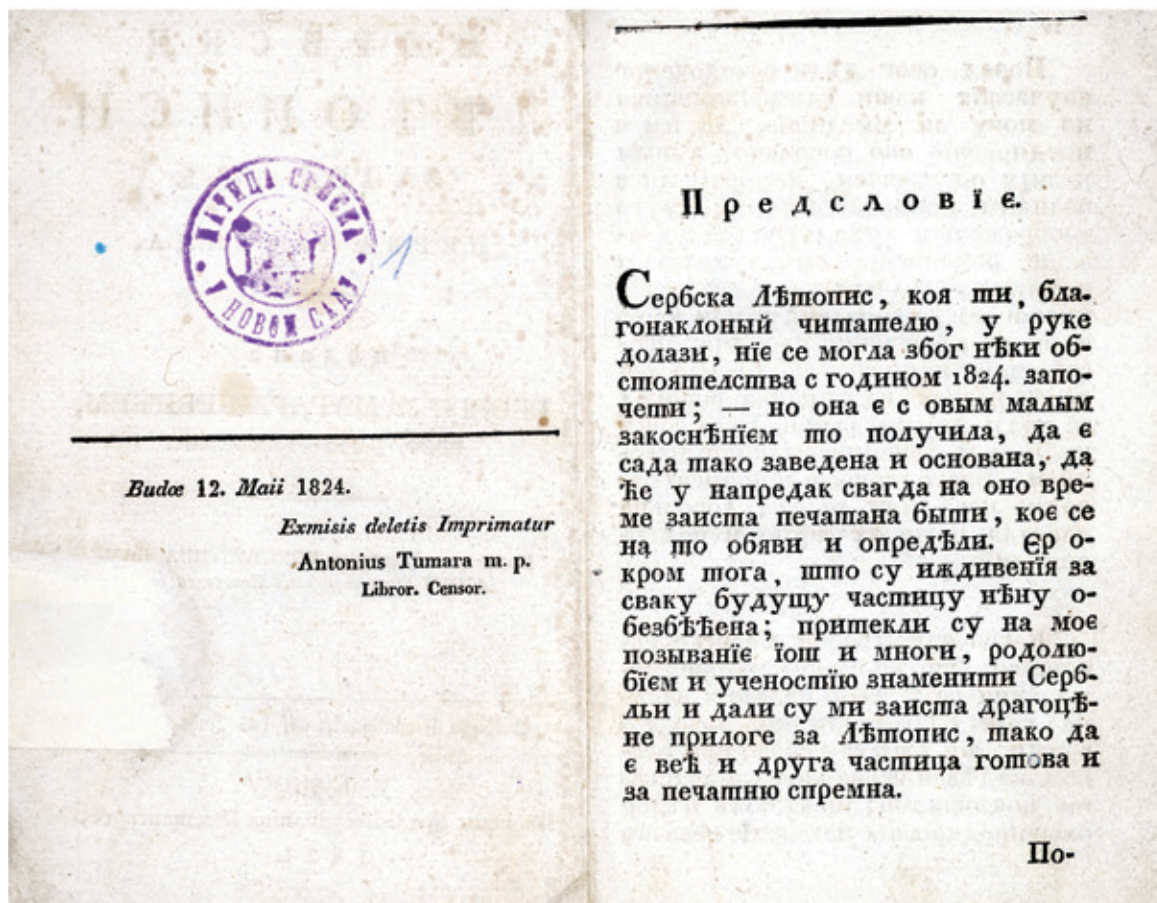

6. Нови Сад, фотографија града са почетка XIX века , Инв. бр. СХИХ-17, 38

4. A PALOTA DÉLRŐL, A GELLERTHEGYRŐL NÉZVE, 1944 ELŐTTI ÁLLAPOT

7. Пешта, фотографија града из XIX века, Инв. бр. LXXXII-30, 31

8. Сербска леїоїис, Објављеније, прва частица, Будим, 1824, стр. 3–5.

Поред овог дѣла осведоченог соучастія наши единоплеменника не могу ли мислити, да им е предпріяте ово повольно? а шым испым одушевлен, неморам ли с великим повѣреніем и све друге изображеніем духа и сердца украшене родолюбце смѣло позвати и учтиво молити, да бы от свог ученог сокровища већу или мању част на жерпвеник народног просвѣщенія принели, за коюгод от овдѣ назначены рубрика штогод за ползу и увеселеніе рода сочинили и у Лѣтопис ставили изводѣли. Благодарност и користи народна нека или *за сад* довольна награда буде за шруд и пожертвованіе. —

Какво е намѣреніе Сербске Лѣтописи, то ће свакій из предмета, кои се у нъой надазе и начина, коим су ови описани, лако дознаши; а и ясам сам скоро при сваком отдѣленію ове књижнице миѣніе мое опкрьо; но за болѣ цѣлог овог предпріяшя изясненіе нека што

ц

и овдѣ спои: Све што се год Славенског народа от Адриатског до Леденог, и от Балшиског до црног мора вообще; а осибито што се нас Сербала шиче и што у књиженом призрабнію; све е што предмет Сербске Лѣтописи; а нѣки карактер нека овай буде: никог неувредити, но свима што выше ползе принети. Да е обширност нѣна велика и полученіе цѣли многотрудно и тежко; што признаем; но зато исто помоћи тражми, соучастія нишем; ер шта неће едностложна ревност и меѣусобна любовь учинити? —

Из искусства далѣ весма добро знаюћи, колико се штете књижеству нашем нанело со шым што су нѣки наши списатељи безсумнѣно из велике ревности ко поспѣшном напредку Литературе наше кадкад или далѣ заидазили, нег што е зашаштѣ време и ова обстоятелства от потребе было; или преким путем без предосторожности ишъли ко совершеном исполненію ватрене желѣ свое, необзи-
ру-

рућисе ни на едну ни на другу
спрану, — осим тога знајући, ко-
лику су распру замели измеђ чи-
ташеља свои, због новости кое у
езыку самом, кое пак у орфогра-
фји заведены: — гледаћу сваким
начином, да Сербска Лѣтопис с
већим числом народа нашег у ми-
ру и согласію буде, увѣрен буду-
ћи, да ће само оно времоном сво-
им быти, што быти мора!

У Новомсаду 1. Мая 1824.

II

ЛЕТОПИС XIX ВЕКА

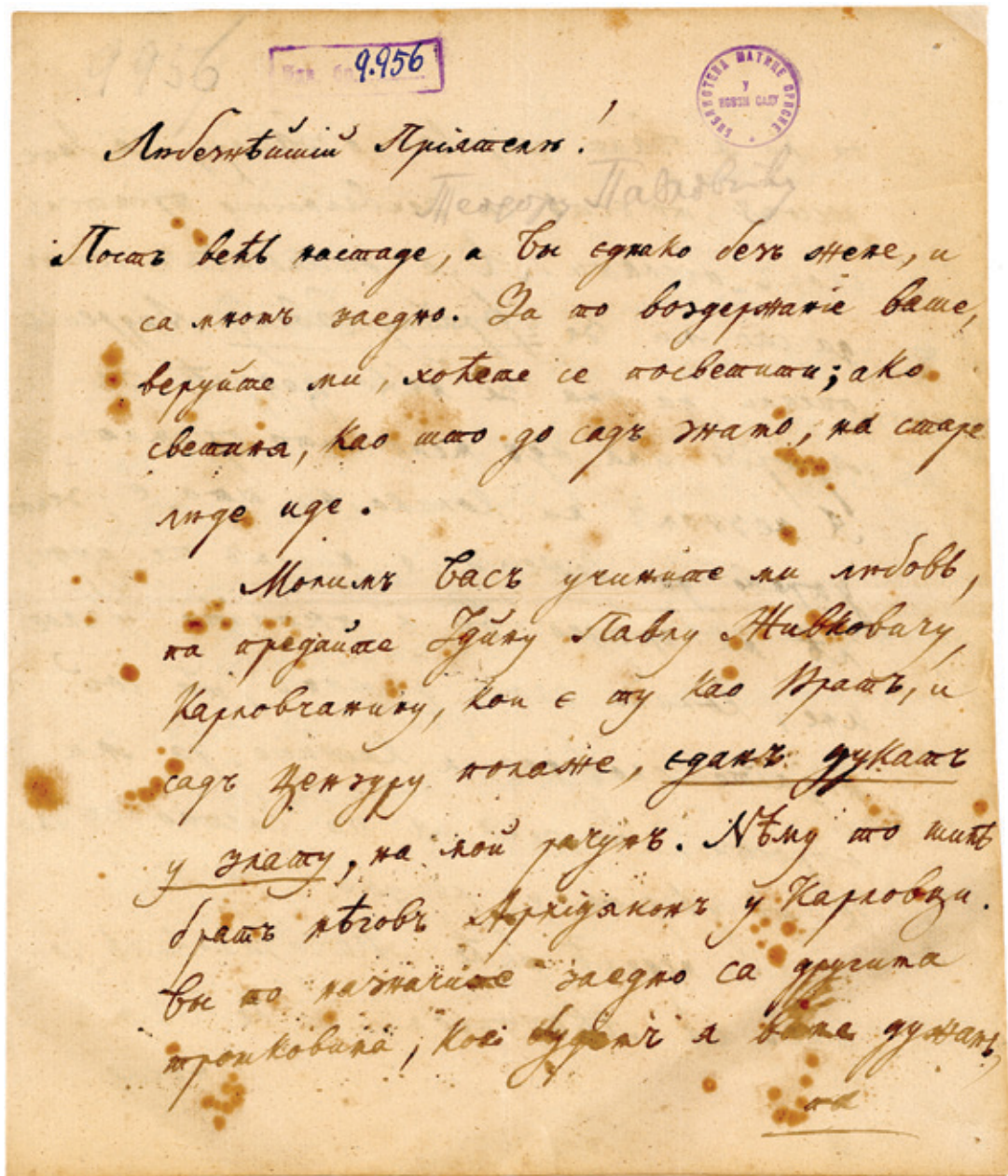
№ 261

Главной Матици Српској
у Пешти.

Које наступише кратко време, које под
 државне сигурности са великом правдином штедра,
 не, које пакъ послави или званости или служавни,
 неће свакоме дозвољити, да на Западну Сху-
 цинију 8го Октобра о.г. у Пешту дође. ~~Или~~
 Или с сограи и које пакъ дозвољити са неће, да
 то сто судиши, да она, иста, уставиена нестане,
 мо, писаномъ издати, и како писаномъ,
 да се о ибли, и вави, и вави, и вави, и вави,
 и и давати и саовити. И то писано
 хитро, да негува, да се радно недовољно
 класи, и основаније правдиана Матице про-
 тиве теши, које су и у Матици,
 које Матица иду, гласити и пореде, које
 неће тежила да дуге, Срб и Матице ораде
 Матице, које уредити пакъ, на чакити
 кога повисити, да и Матица ораде свисан
 као иди уредити. Теши се пакъ у Мати-
 цини, које пакъ пакъ, које Матица по својме
 пакъ, Западну и оредити нестане иди,
 ко одобрити, као иста пакъ дозвољити са не
 неодољиво. И то:

1. Неодољиво, да у Матици, као ораде
 Матице свисан и пакъ пакъ пакъ пакъ,
 Срб и Матице тежила да с одр пакъ пакъ, као

1. Јован Хадић Матици
српској, рукопис, Нови Сад,
1858, Инв. бр. М. 8.261

3. Јован Хаџић Теодору Павловићу,
писмо, Нови Сад, 1828, Инв. бр. 9.956

Инв. 3710

Благородни Теодоре!
 твој љубавица!

Инв. бр.

Прислањем ти гласъ љубо-
 писа у свит претлеца і блато
 дарити полни и гетъ ваце и
 ти наклоненіе приимае,
 а пропвистати не бѣдъ и оца
 лице благодаріе и у дѣла
 поковаати. Гласъ преврѣтаю
 ти себе у љубовъ твою и тат
 гласъ свити

Ваш
 обзаватица
 у Драгъ Теодора Свѣта Стјо Кромѣ

833.

4. Сава Поповић Текелија
 Теодору Павловићу, писмо,
 Арад, 1838, Инв. бр. 3.710

9907
 Инв. бр. 9.907
 БОСАНСКОГО НАСТАВНИКА СЕГЕДИНА

будући да известио знати, предјаско
 саме о теми понегих неарсдан,
 неарсдан само сјудита ослато
 посто означају. — Преравни
 овај градник О. Бојковић провео
 сам у Скарпокову које по
 коллесе Гретића био изаболва.
 Родителн итвон, кои су ти пре
 градника самн устиво означили,
 да он одвече ители, мене Загдр
 са сиком о граднику За итвон,
 ко дана које сам итвон, тако су ме
 востовитво дозевани и урвани, дасам
 инсисо,

5. Јован Суботић Матици
 српској, писмо, Сегедин,
 1838, Инв. бр. 9.907

6

заласкљивост и калителност, као и во стараша дружа,
 иста, и на сарајеву епископату, писаним бројницама, свуда српска,
 сави, ресав и Корисав, нашег народа.

17. ^{1/2}
 Алка се пискиваост, брзо епископату: као државу,
 ити агломерат, који с 1847: године на мајарском, а 1854: године
 на немачком епископату, док се не појави, лавице се да и у
 востану, златно друштво се одговорити мога, та ако
 би се имало што пискивало, ако би се кажемо Савна
 Матица, Грчка као гресу Друштво у Кинисевог дошлица
 се сарајеву, прелазити друштвима, гди имало, то би се и
 са француским, издуже, итети, мога.

Повторавати, прелазити, освајати
 У Будиму 15. 7. Новембра 1857

са пискиваост,
 Славом Друштво
 на сарајеву, готово,
 Јаков Игњатовић,
 агломерат.

6. Јаков Игњатовић
 Матици српској,
 рукопис, Будим, 1857,
 Инв. бр. М. 8.865

19.661 Београду, 26. јуна 1897.

Драги Јоване,

Ево Вам пишем овој чланак
 за Летопис. Прошао је уредно
 кроз цензуру, који сам сам
 израдио.

Као дух у ковчаном погледу
 дође стварао, не дух да свој тур
 ништа израдио. Али последње
 две године бучно ме освајали,
 ме. Прво сам морао платити
 да могу тежити, да као да и
 то ме још доста, убедите ме
 војне власти аричне године
 два пута у сисак, и морадох
 покушати свата мога координира
 два пута платити коменту,
 један пут као јавни министар,
 а други пут као професор вел.

7. Јован Ђорђевић
 Милану Савићу, писмо,
 Београд, 1897, Инв. бр. 19.661

Мана Антоније Хаџић - Јовану Ђорђевићу.

Инв. бр. 35.233

У Краљу 10. (22) II. 82.

Многопоштовања пријатељу,

Пре читаво време дознао сам да сте у Краљу како се радијем тако ме тако много саде, а јам ту се баше револуција, ако не то рево даје прилике, да вам на штава извођају. Шта је то наслада са мене вама дојате на белог.

Урбу евоку „Политика“ од 1. 1882. издало сам баш у Краљу и од то се сада штава се, да кадот. што дако мекоде, да баша трјатак што јам у ебу евоку, то дако је пороза вослате са десетак дана, да се не да пороза трјатак

8. Антоније Хаџић
Јовану Ђорђевићу,
писмо, Нови Сад, 1882,
Инв. бр. 35.233

18.789

У Новом Саду 22 окт (3 окт) 1873.

Господине Рајковићу!

Част ми је по налогу Матице српске ~~достави~~ јавити вам, да је у седмим Књижевнога одбора од 17 (29) октобра одлучено:

1. Да вам се за „Пословице II“ даде до 10 фор. у књигама.

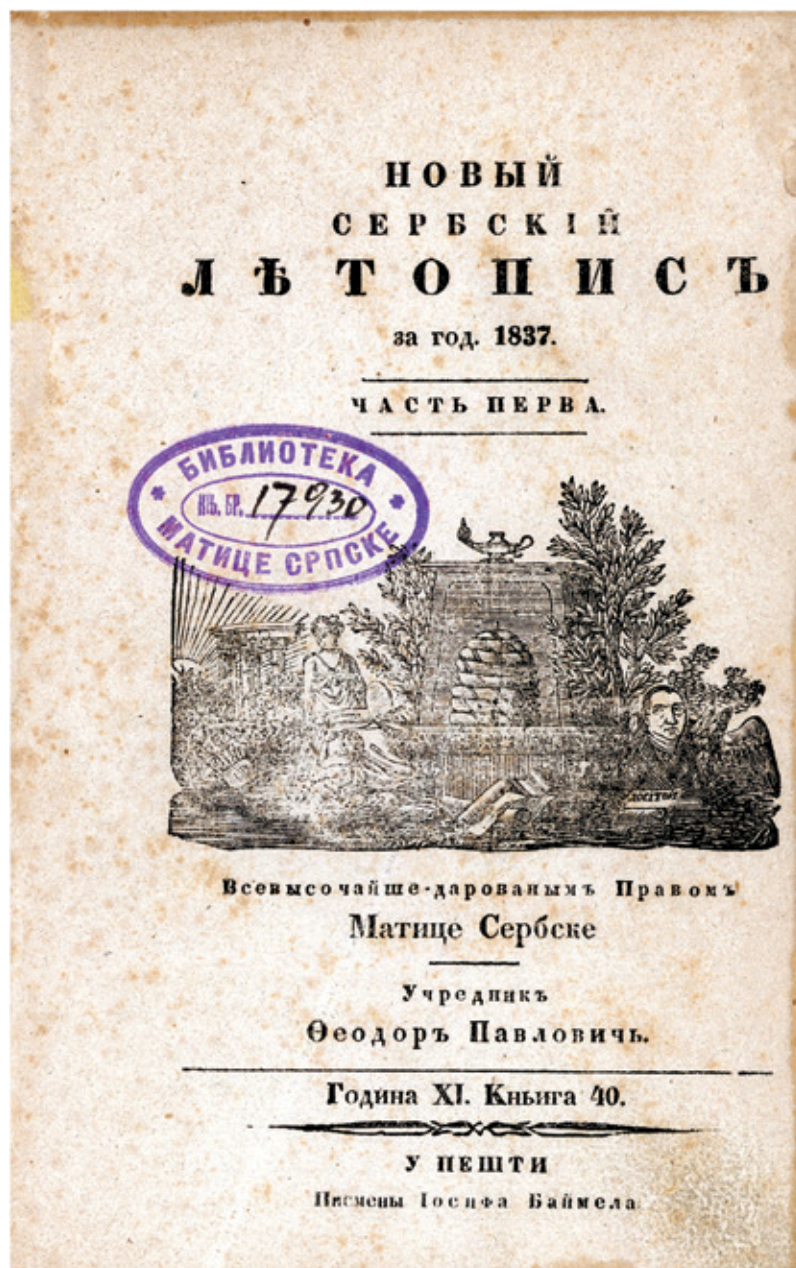
2. За дописе „К виданографији II“, ~~и јавити да се са изабраницима прихвати~~ 25 фор. од штам. табакана, али да се нијаве и поред са овим дописима, које је послао Термеков.

Поштомте ми, молим вас, „Трагу за истроју шлампадије у Срба“. Ова може ући у свеску, која ће се ипак штампати за две недеље, јер је само један табакан. За свега можете добити и више од 25 фор., према вредности.

9. Јован Бошковић
Борђу Рајковићу,
писмо, Нови Сад, 1873,
Инв. бр. 18.789

III

ОД СЕРБСКА ЛЕТОПИС ДО ЛЕТОПИС МАТИЦЕ СРПСКЕ

1. Новиј сербски леѳопис,
од 1837.

СЕРБСКІЙ
Л Ъ Т О П И С Ъ

ЗА ГОД. 1842.

ЧАСТЬ ПЕРВА.

Учредникъ

І О А Н Н Ъ С У В В О Т И Ъ

С. С. Н. Н. и Филос. и Св. Права Докторъ, Закл.
Кралѣв. Унг. Адвокатъ, Сл. Факултета Философ.
при Универс. Пешт. Членъ коллежнѣй.

*Отъ Пеште даж' до Черне Горе
Дѣлатель прилѣжанъ сѣм' да сѣмѣт.*

Л. Мушицкій.

Свевысочайше дарованымъ Правомъ

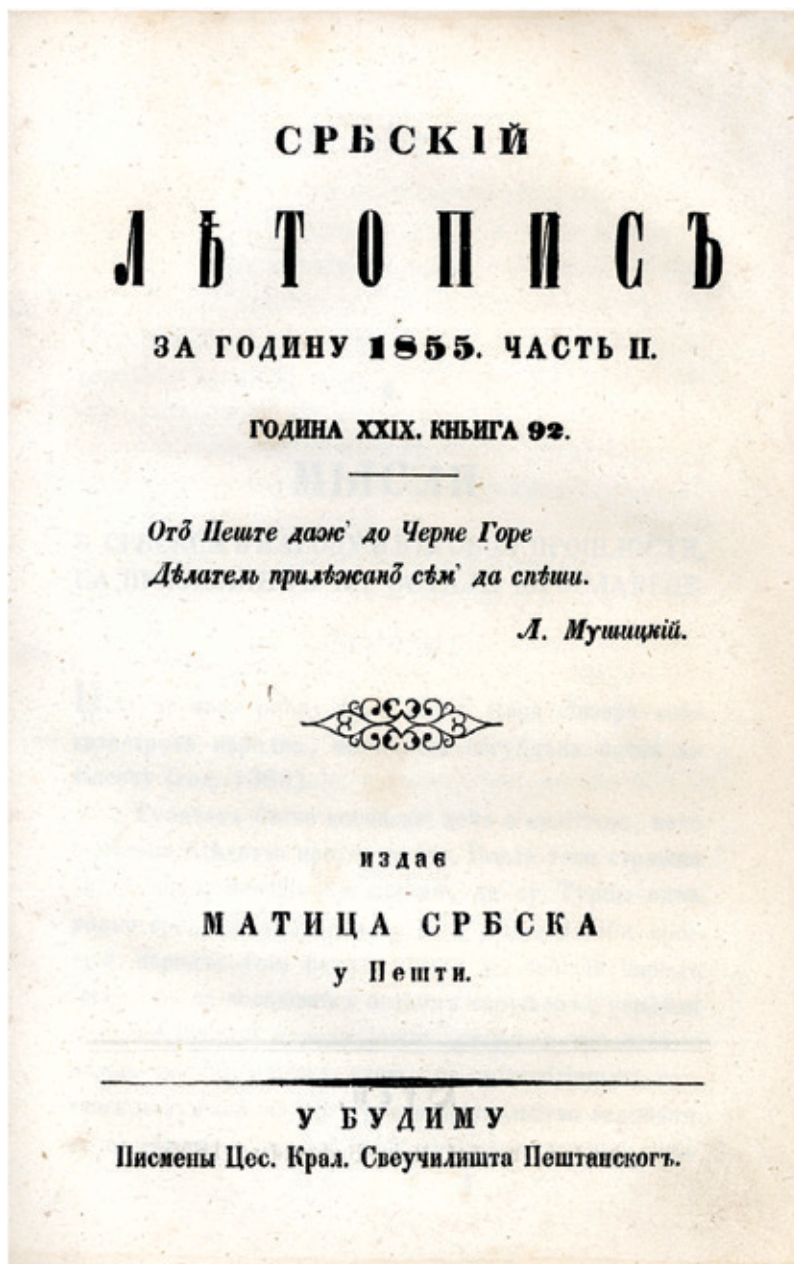
МАТИЦЕ СЕРБСКЕ.

ГОДИНА XVI. КНИГА 56.

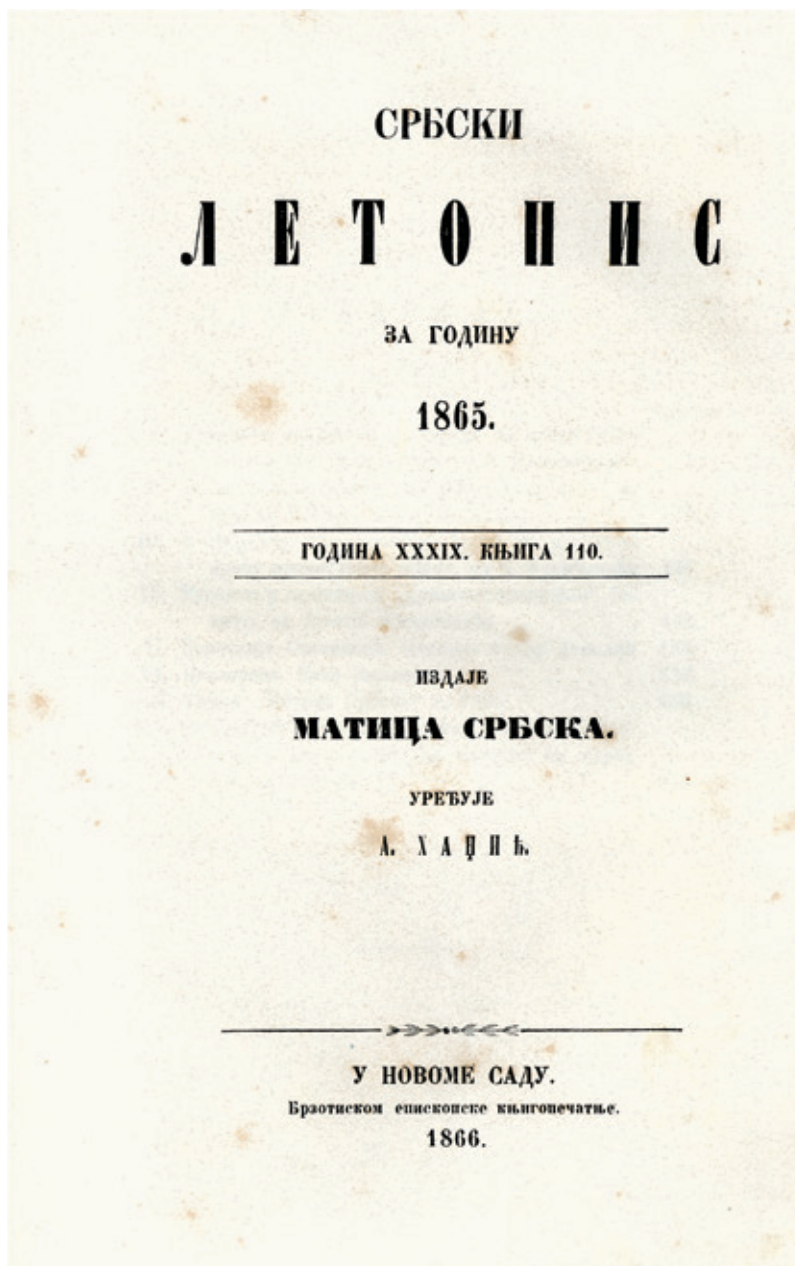
У Б У Д И М У

Писмены Крал. Свеучилишта Пештанскогъ.

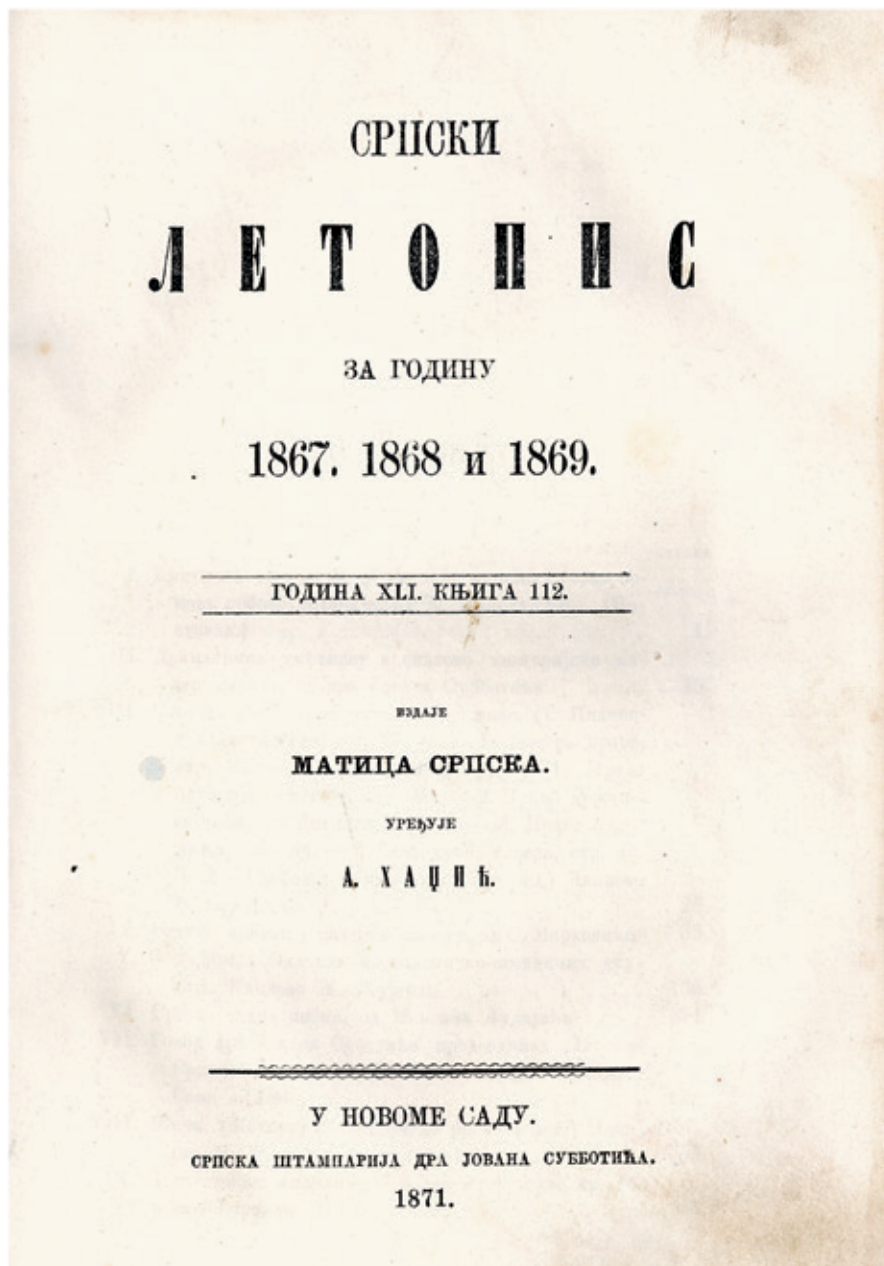
2. Сербскій лейопис,
од 1842.

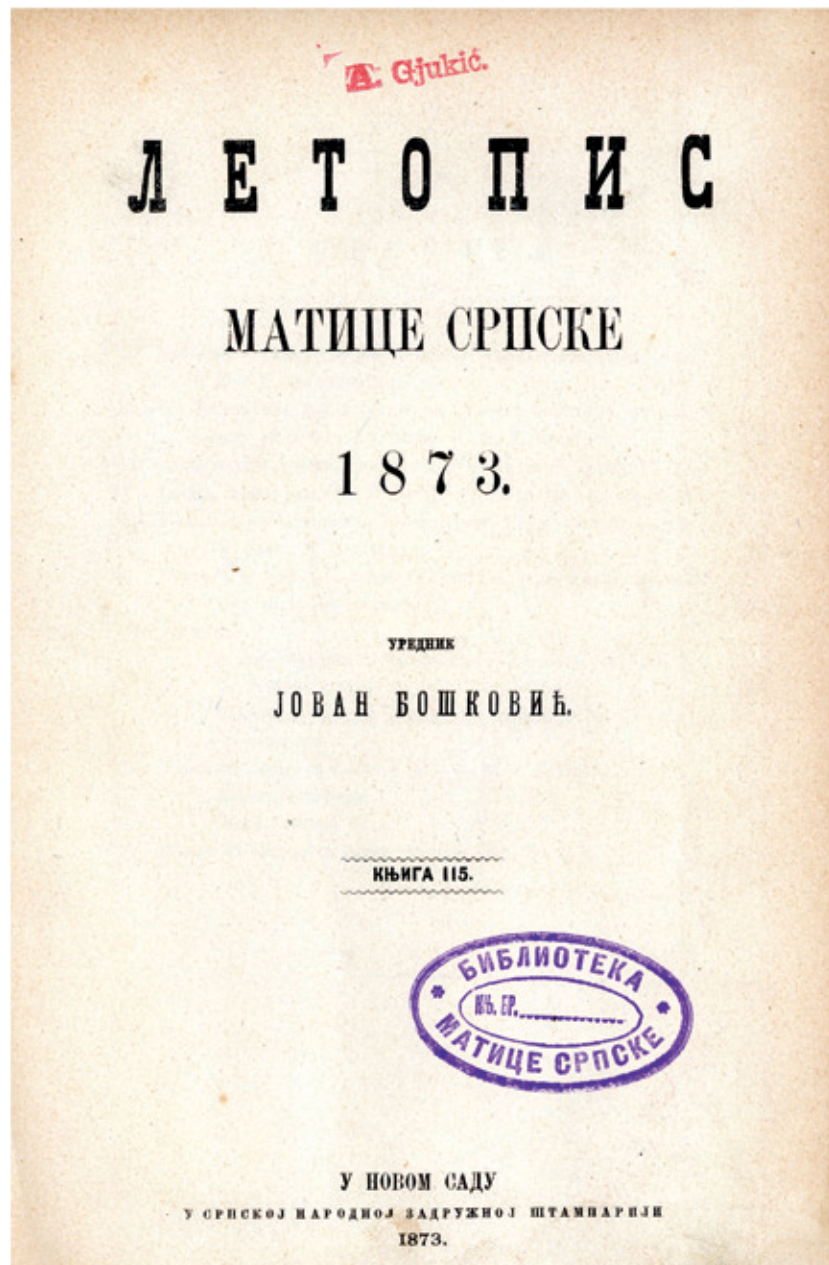
3. Србскиј лейтоиис, од 1855.

4. Србски летопис, од 1865.

5. Српски летопис,
од 1867.

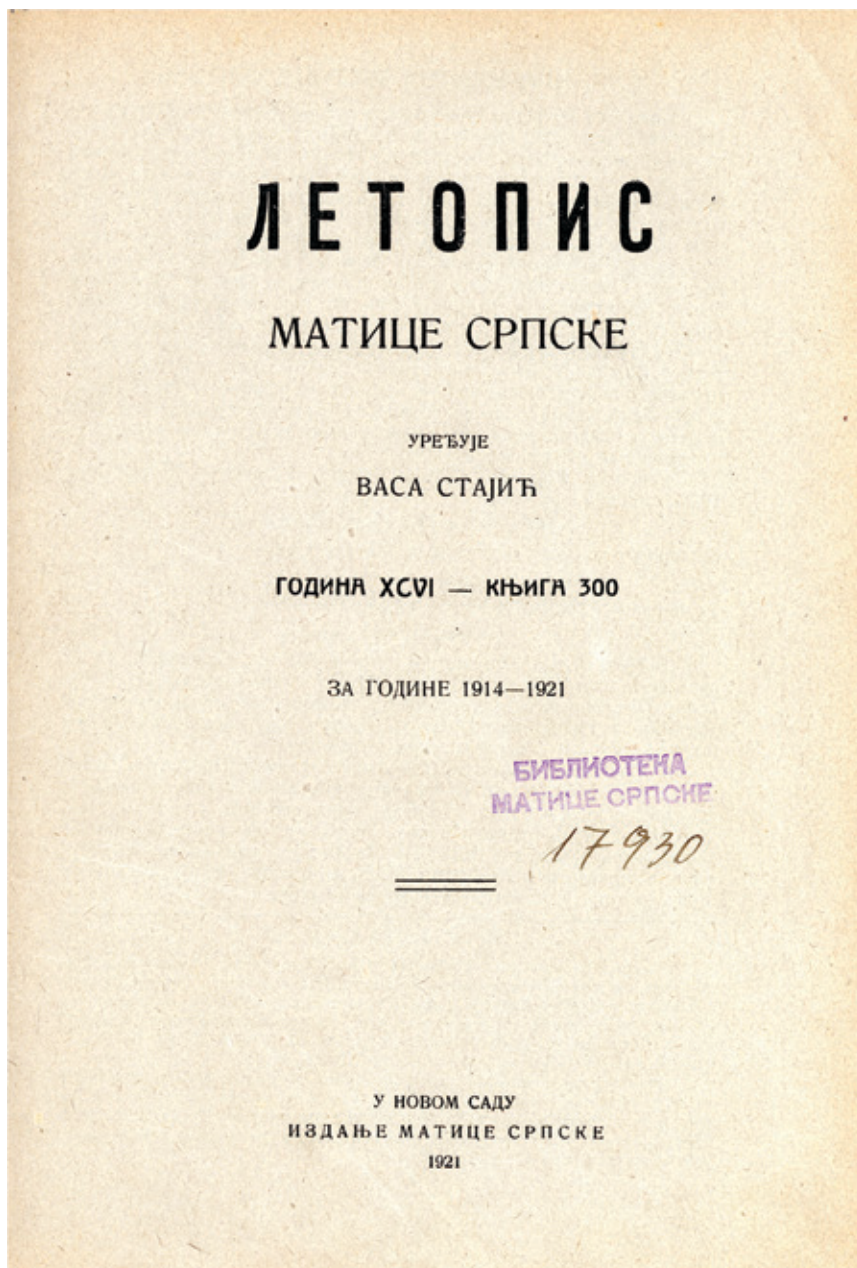
6. *Летопис Матице српске,*
од 1873.

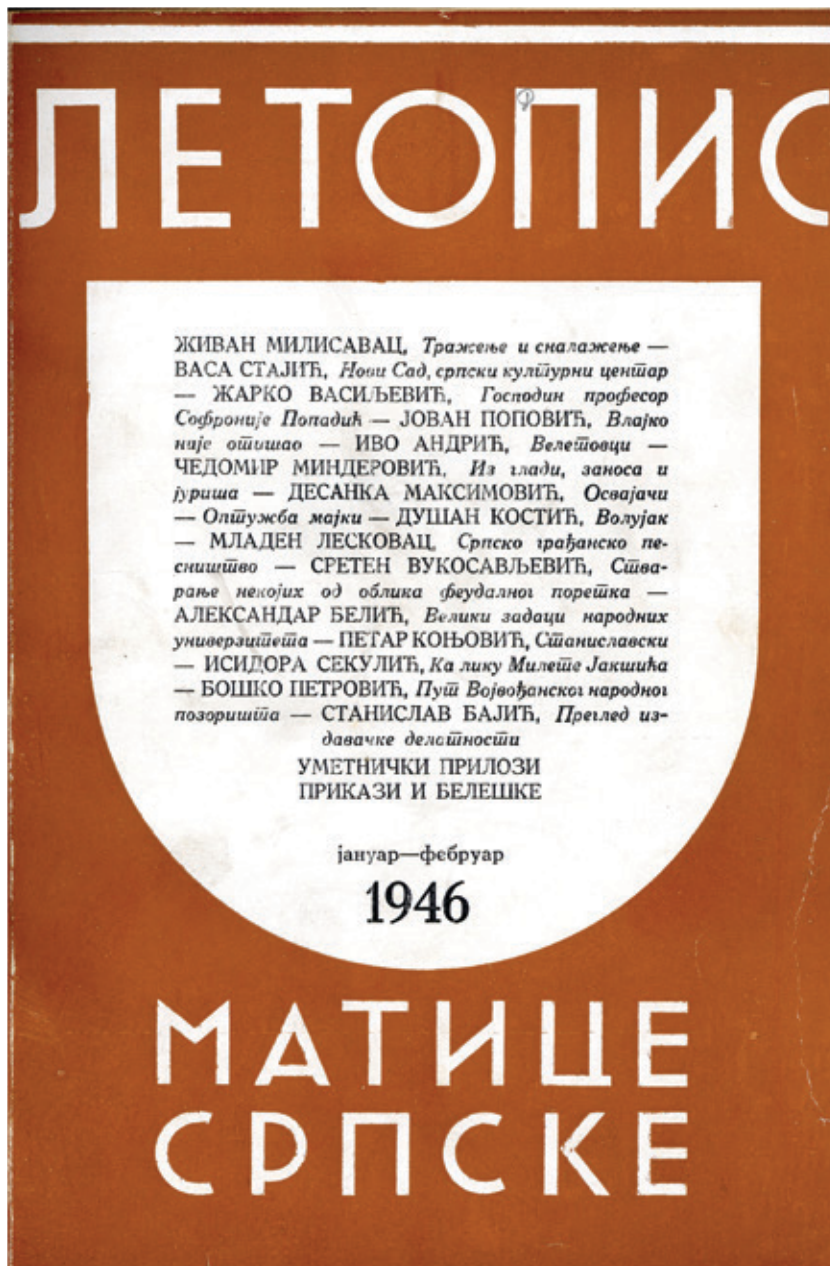
7. Свеска *Летописи*
о 100. годишњици
излажења часописа

8. Свеска *Летописа*
о 150. годишњици
излажења часописа

9. Први број ЛМС
који је изашао после
Првог светског рата

10. Први број ЛМС
 који је изашао после
 Другог светског рата

ЛЕТОПИС МАТИЦЕ СРПСКЕ

најстарији живи књижевни часопис у Европи и свету који у континуитету излази од 1824.

ПОЕЗИЈА И ПРОЗА ИВАН НЕГРИШОРАЦ, ИЛИЈА ЛАКУШИЋ, ПЕРИЦА МАРКОВ, БОЈО ПИЖУРИЦА, СУНЧИЦА ДЕНИЋ, ВЛАДИМИР Б. ПЕРИЋ, ЗБИГЊЕВ МАСТЕРНАК, ЕНИ ПРУ **ЕСЕЈИ** ЛЕНКА НАСТАСИЋ, ЛАЗАР БУКВА, МИЛЕНА БЛАГОЈЕВИЋ **СВЕДОЧАНСТВА** ЛАЗАЧУРЧИЋ, СЛАВКО ГОРДИЋ **ПОВОДИ** ЗБИГЊЕВ ХЕРБЕРТ (1924–1998): ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ И САЊА ПЕРИЋ **КРИТИКА** СВЕТЛАНА ШЕАТОВИЋ, СЛАЂАНА МИЛЕНКОВИЋ, ДРАГОЉУБ ПЕРИЋ, МИЛАН РАДОИЧИЋ, МИЛАНА ПОУЧКИ, ЛУНА ГРАДИНШЋАК, МАРИЈА ЦВЕТИЋАНИН, ЖАКЛИНА ДУВЊАК РАДИЋ **ИЗ СВЕТА** ПРЕДРАГ ШАПОЊА

ДВА ВЕКА
1824–2024

ЈАНУАР–ФЕБРУАР 2024

НОВИ САД

11. Последњи изашли
број ЛМС из 2024.

IV

ЛЕТОПИС XX ВЕКА

Драм Милане, мадам
Вам летове 126, али јас-
ковите се које сема на
ма субвалета.
С мемлговитом није таква
судба. За ајурски вичу
и тако се позлава ства,
јој да је бех ролана. Умате
далне вјерова с исветлајем
до 15-20 ајуре са рол. као.
Али Сјодраове умте!
Сјодра у се у севоми.
На СК. ту јовите које се
ајуре. Рех се омие, виче
сам је. Није коасрајерија.
Мемлговити мјодурите
моје поинтвене.
Вам
М. Савић
29/10.

1. Милан Савић Милану Шевићу,
писмо, Нови Сад, 1910,
Инв. бр. 25.795

26 маја 1921 Јане Милети,
 Скопје Не знам још ни Дарга
 иду, ситота се твела ајатан. Ушто ми
 не може Дарга твела из Ленинград
 и Хомбург? Ни сам Ленинград твела го-
 дна. Твела ми нешто да контра?
 Може твела биде две иду, та уфта
твела ишто твела, ја твела, ми се
добрин семе твела, у Врсту.

Кали ми твела? Твела ми
је релас о твела твела. Та ми
твела твела твела. Сам — ам твела
та твела твела? Знам та твела твела
твела твела твела. Ваз сам твела
твела. Твела је твела твела.

Кали може твела та твела се
твела твела твела у твела. Може
твела твела твела у твела твела.

Зрво! твела твела
твела

2. Тихомир Остојић Милети Јакшићу,
 писмо, Скопје, 1921,
 Инв. бр. 10.644

По томе талом знаку, долазише у Ком.
 Јунацију Внн Савракаловит (Зоровица Кемо
 Ранда зваат за славу 1937 о Лукајану да
 Товарн). Тојим се, међуштим, да Савракаловит
 неће имаат разумевања за војвођинске при-
 мере из Рогинх итј да судиши о држави,
 ариу Јосифу.

Зашто ту се каам Вање тилице, евен
 ишало и државн шомекуше др сербације.
 Лошле, Јосифу и Вас

вошцире и воши

Карловци, 18 маја 1936, Ваш Вас Саврака

Р. Ј. Први шабаци во Лешошмеа дрете
 свесте дуо од цетбуре зат лежен због Еманка
 Јосифа Смогале о дрв. штаму. Зашто за
 Раскио.

Инв. бр. 19.905

27. / 11. 1895.

Поштовани господине!

Слободан сам писати вам овај рукопис, о чијој
 + неће се важности уверити, ни га препоручити

Једино вас молим, да будете добри чистијаш,
 да га г. Коцић прекопира и у истој свесци „Летописа“
 издавања, где и већ изгубљену редакцију, којој је овај
 рукопис до. Ово је једино интересантно одређење
 нашим издавањима, а не вас молим, да будете у своја
 време наредити, да ми се издати овај. (За неколико
 дана иди у загред.)

4. Каменко Суботић
 Сави Петровићу, писмо,
 Батајница, 1895,
 Инв. бр. 19.905

12.399

5. II. 7

Г. А. Мелику, Љубљана.

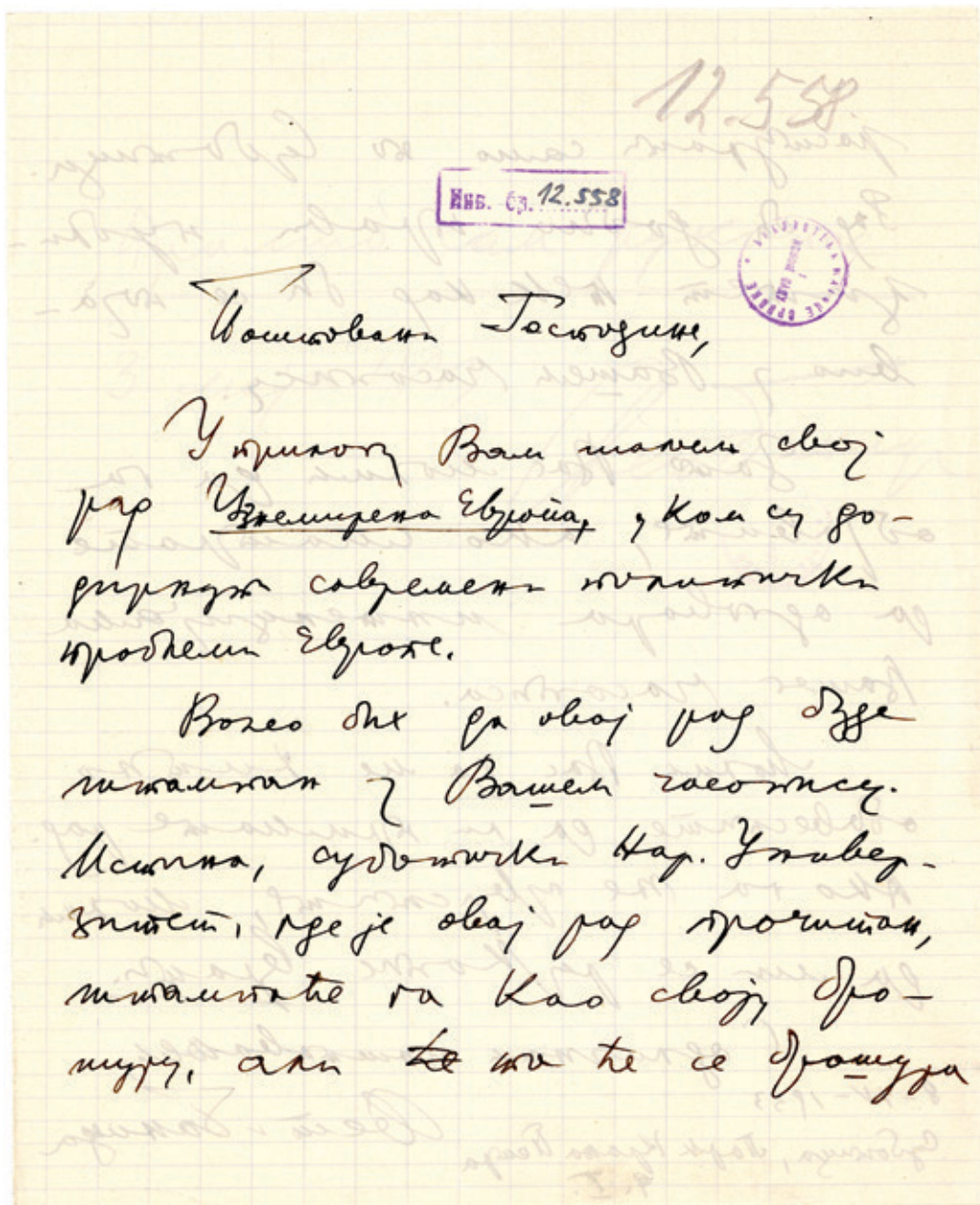
Поштовани Господине,

необично ми је као што сте престали сарађивати на Летопису и што смо прекинули везу. Желео бих да се обнови Ваша сарадња. Пошто смо успели, после великих тешкоћа и напора, да савладамо све препреке, да Летопис осигура себи егзистенцију и да се повећа на 10 табака месечно, и да набавимо наша слова тако да се еманципујемо зависности од штампарија, што нам је све досад много сметало у тачном и уредном излажењу, — сада бих желео да се сарадња у Летопису потпуно развије у правцу и ~~са~~ обиму како је у почетку то обележено било.

Стога Вам се обраћам молбом да узмете учешће у сталној сарадњи у Летопису, и то о економском и социјалном животу у Словенија. Ја бих Вас замолио да ми у томе правцу шаљете чланке и белешке о животу за Преглед, и чланке и белешке о актуелној литератури из наведених области за Књиге и Листове. Дакако, остаје Вам потпуна слобода и широм отворена врата и за есеје. Уколико не бисте могли узети обе те рубрике, иако су везане једна за другу, да ли бисте били љубазни да посредујете да неко прими једну од тих рубрика; ја ћу се с ^мпуним поверењем ослоњити на Вашу информацију и предлог. Једин допуна: у област социјалног живота рачунам и економску и општу културну страну; искључувам само уметнички живот (књижевност, пластична уметност, и позорнице).

Надајући се да нису ишчезле Ваше симпатије за Летопис и за програм и правац који је он себи поставио, верујем да ћете се одазвати овој нашој молби, и да ћете ме убрзо обрадовати првим прилозима.

Искрено Вас поштује и поздравља

6. Светислав Баница Уредништву ЛМС, писмо, Суботица, 1933, Инв. бр. 12.558

МАТИЦА СРПСКА
НОВИ САД
КЊИЖЕВНИ ОДБОР

Инв. бр. 15.306.

НОВИ САД 3. XI. 1926.

Поштовани Господине,

Milutina Jakšić

идућег пролећа славиће Матица Српска сто година свога рада на културном дизању Срба и осталих Јужних Словена. Том приликом издаће свечани број ЛЕТОПИСА, у коме би волела видети на окупку културне прваке Срба, Хрвата и Словенаца са њиховим прилозима. Потписаноме је Књижевни Одбор Матице Српске поверио да замоли и Ваш прилог.

Достављајући Вам ту молбу, јављам Вам да је у том свечаном ЛЕТОПИСУ резервисано за прилоге у стиху по две стране вел. октава, за чланке по шест страна, за приповетке по дванаест страна.

Молимо Вас за љубавност да нам у року од четрнаест дана по пријему овог писма одговорите, а прилог треба послати до 1. фебруара 1927.

У очекивању да ћете, с осталим одличним синовима рода, узети учешће у том одавању признања културним напорима Матице Српске, молимо Вас да примите уверење о нашем одличном поштовању.

За Књижевни Одбор,

Председник:

P. Ivanović

МАТИЦА СРПСКА
НОВИ САД
КЊИЖЕВНИ ОДБОР

Инв. бр. 28.570

НОВИ САД, 16 августа 1932.

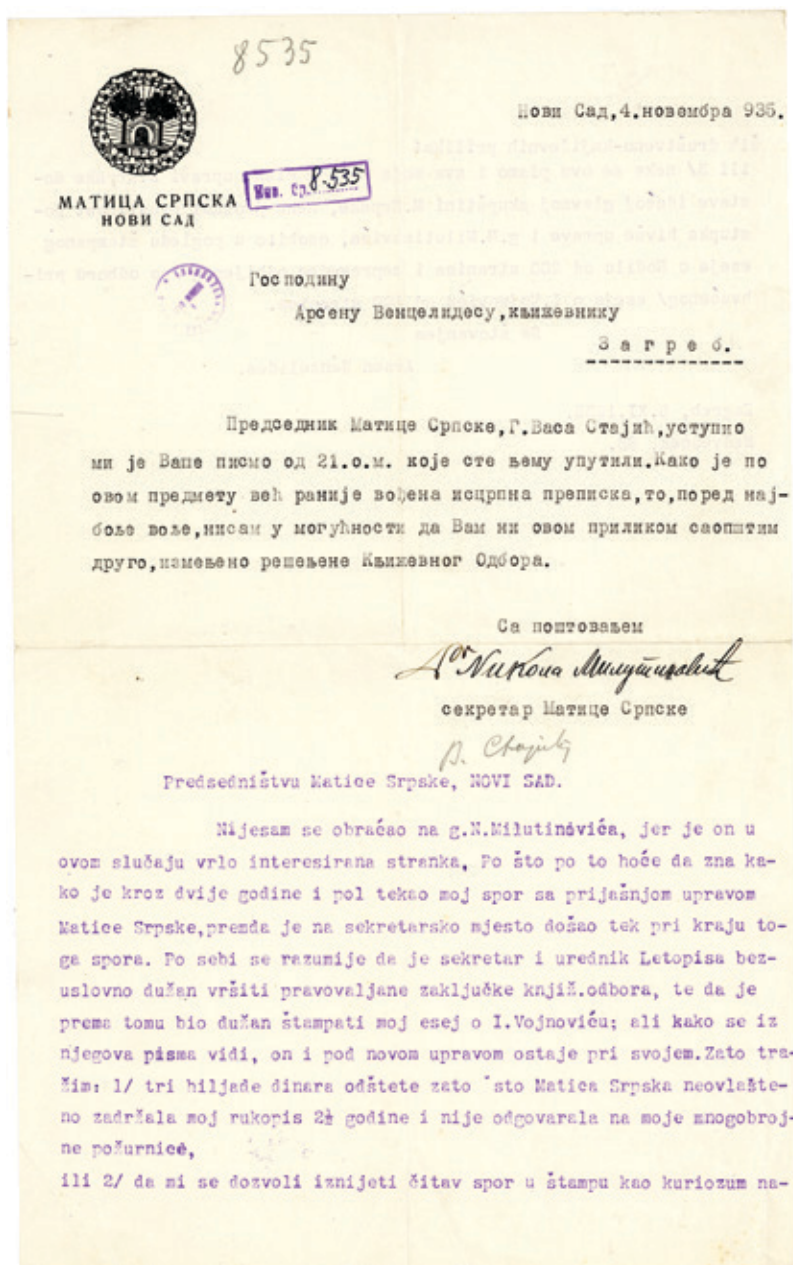
Поштовани Господине,
Септембарска свеска Летописа биће у целости посвећена Ђури Јакшићу,
па Вас најучтивије молим да ми помогнете и својим прилогом подигнете
ниво Јакшићеве свеске. Будите љубазни па напишите чланак о Јакшићу
сликару; уверен сам да сте Ви за то најпозванији.

Крајњи термин био би 4 септембар, пошто број треба најдаље до 15 септембра да буде готов.

Молим Вас да ми одмах одговорите и покажете свој пристанак.

Искрено Вас поштује и поздравља Ваш

Жарко Васиљевић

9. Никола Милутиновић
Арсену Венцелидесу, писмо,
Нови Сад, 1935,
Инв. бр. 8.535

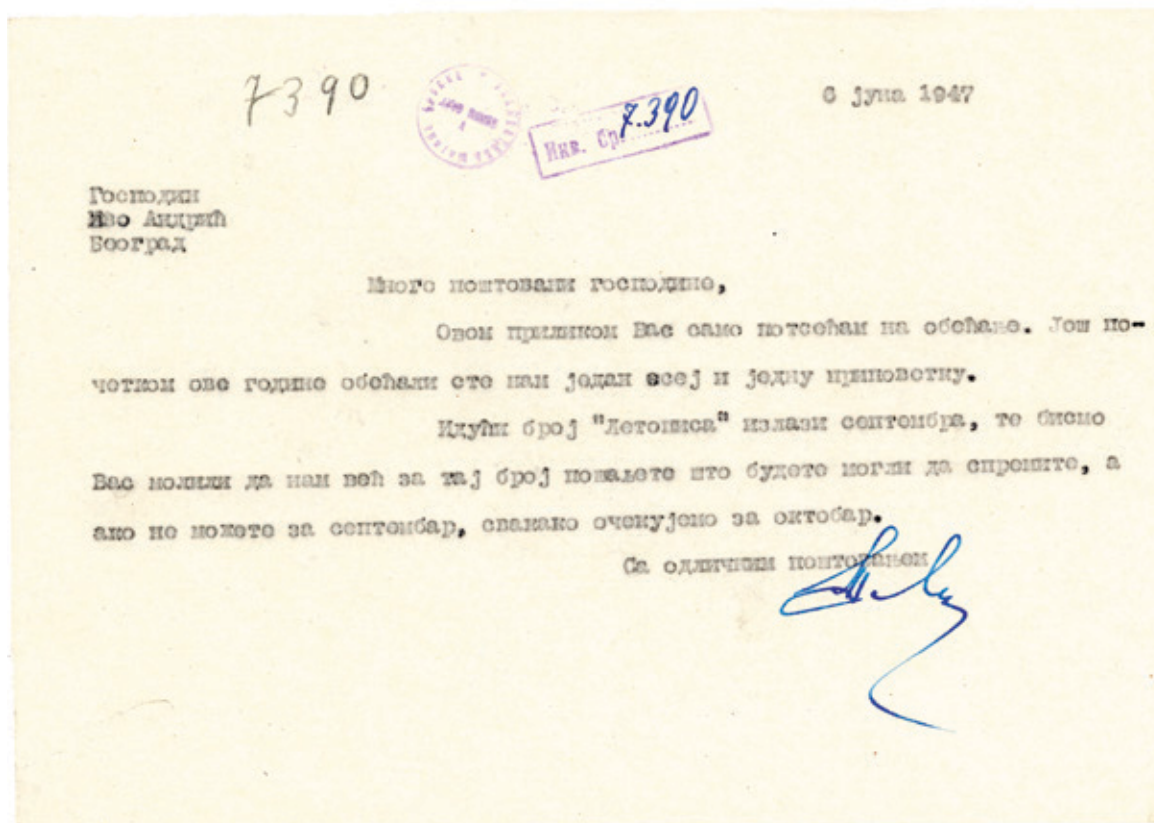
ših društveno-književnih prilika:
 ili 3/ neka se ovo pismo i sva moja ranija pisma upravi N.Srpske do-
 stave idućoj glavnoj skupštini N.Srpske, neka prosudi pravilnost po-
 stupka bivše uprave i g.N.Milutinovića, osobito u pogledu štampenog
 eseja o Nođilu od 200 stranica i nepravedno odbijenog /po odboru pri-
 hvaćenog/ eseja o I.Vojnoviću od 100 stranica.

Sa štovanjem

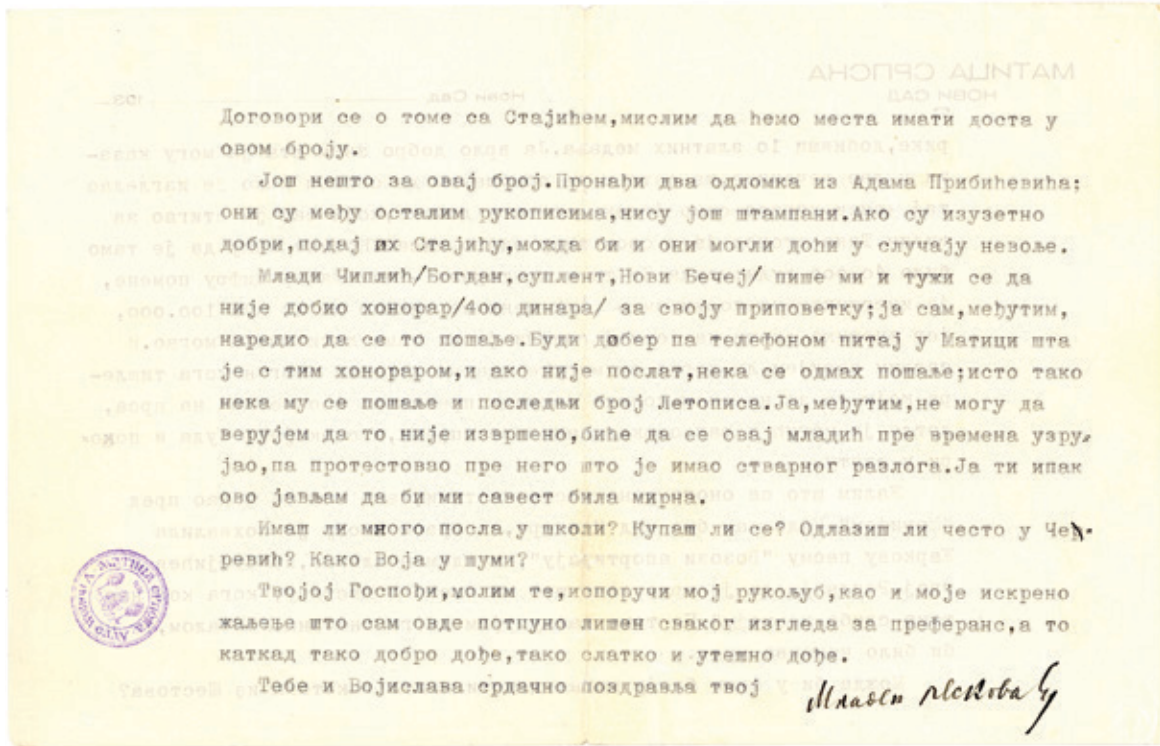
Arsen Wenzelides.

Zagreb, 5.XI.1935.

Međveščak, 85.

10. Живан Милисавац Иви Андрићу, писмо, Београд, 1935, Инв. бр. 7.390

11. Младен Лесковац Светиславу Марићу, писмо, Беч, 1936, Инв. бр. 56.895

Летопис
Матице српске

Инв. бр. *ЛФМК IV/490*

Нови Сад, 1. II 1966.

Драги господине Кашанин,
чекам наставак и крај есеја о Јаши, и молим Вас да га пошаљете тако да стигне ових дана. Хтели бисмо да пожуримо Летопис, који је почео записати у штампарији. Ако успете да завршите и есеј о Лази Лазаревићу, разуме се да би то било одлично, али немојте чекати да буде готов и он. - Не треба да Вам говорим колико ми се свиђају ови Ваши текстови, а знам исто тако да их има врло много у Београду, као и овде, који мисле као и ја.

Поштујем Вас и срдечно поздрављам

Ваш

Божко Петровић

Letopis

1985 № 7835

Pre nego što izložim razloge koji mislim da govore protiv prelaženja Letopisa u tromesečni časopis, hoću da istaknem da shvatanjima i izvesnoj meri akceptiram razloge koje uredništvo navodi, ali ~~ne mogu da se saglasim sa~~ ~~govorim opširnije.~~ ~~govorim opširnije.~~

Smatram da Letopis ne treba da menja vreme izlaženja iz ovih razloga:
1. glavni razlog koji uredništvo navodi u korist jednog tromesečnog časopisa jeste konstatovana bezbojnost sadašnjeg Letopisa. Ja međutim mislim da ~~iz~~ tu nameravana promena ne bi ništa pomogla. Spomenuta bezbojnost ne karakteriše samo Letopis, ona je problem svih časopisa u zemlji, a razlozi su joj, pored pozitivne jednosmislenosti u političkoj i kulturnoj orijentaciji uredništava, i u nepravilnom shvatanju "jedinstva volje i akcije", još nedovoljno razvijenoj ~~iz~~ borbi shvatanja, teoretske misli itd. Znači, preduzeta mera promašila bi cilj. Samo opšti razvoj javnog života omogućio bi Letopisu da ostvari svoj novi lik.

2. Uredništvo smatra da će bezbojnost ~~biti~~ nadoknaditi davši Letopisu karakter časopisa u prvom redu vojvodjanskog. Ja mislim da takva koncepcija nije aktuelna danas, kada ~~se~~ naša književnost i sav naš život napušta regionalizam i prelazi ka opštejugoslovenskom. Danas se, uostalom, ni jedan problem/recimo industrijalizacija ili rekonstrukcija poljoprivrede/ ne mogu tretirati kao vojvodjanski, jer su to problemi opšti a i njihov razvoj se usmerava opštejugoslovenskim prilikama. Ja sam ovde dodirnuo samo neke najvidljivije probleme, ali verujem da se isto to odnosi i na ostale.

3. Sa druge strane, da Letopis treba više da objavljuje Vojvodjane ali mislim da za to nije potrebno ukidanje časopisa kao mesečnika. To se može postići ako uredništvo više poradi na okupljanju Vojvodjana koji žive van Vojvodine, stalnim pismenim kontaktom sa njima, potsticanjem/zašto se, na primer, tako davno ne javlja talentovani Brašanac?, a to je opet moguće ako urednik Letopisa bude zadržan samo tim poslom i ako bude imao sekretara koji bi obavljao tu razgranatu korespondenciju.

4. Prelaskom na trobroje Letopis bi postao još bezbojniji, jer bi izgubio dosadašnje mogućnosti aktuelnosti i pokretljivosti.

5. Nemoguće je da se Vojvodjani pojavljuju u trobrojima vidljivije no dosad, jer bi broj tabaka ustvari ostao isti. Oni bi samo mogli davati veće stvari. To bi, međutim, možda mogao podneti i mesečni časopis, objavljivanjem dužih stvari u nastavcima i sl. Osim toga, možda bi izdavačko odeljenje moglo da uvede ~~novu~~ seriju književnih radova Vojvodjana i do 3-4 tabaka.

Praktično bi se Vojvodjani u jednom tromesečnom časopisu javljali manje, jer bi u jednom broju mogli imati samo jednu vrstu priloga, dok su dosad poneki pisali u skoro svakom broju, i to raznorodne stvari. Sem toga, saradnici Letopisa će za eventualno rešavanje nekih problema morati koristiti druge, mesečne časopise.

6. Ne verujem da će Letopis moći da daje bolji kvalitet u tromesečnim sveskama. Njen kvalitet uslovljen je malim ~~brojem~~ brojem dobrih pisaca Vojvodjana i nužnošću da se ~~glavnim~~ glavnim oslanja na radove koji pristižu sa strane, slučajno. Kvalitet se može poboljšati samo podizanjem kriterijuma, a za to je opet uslov ono pomenuto oslobađanje urednika drugih dužnosti, zatim nenaslanje imenima i upornosti nekih slabijih saradnika.

7. Zbog prestanka Letopisa kao mesečnika izgubila bi jedno ~~od~~ od oružje - od malobrojnih koja joj ostaju - radi očuvanja ugleda i stvaranja uslova za rad njen i njenih saradnika.

8. Tiraž časopisa bi prelaskom na trobroje izvesno opao. Tehničke izrade časopisa bi bila otežana i znatno usporena.

(A. Tišma)

ЛЕТОПИС

МАТИЦЕ СРПСКЕ

НОВИ САД, УЛ. МАТИЦЕ СРПСКЕ 1.

Инв. бр. 57.950

Драги и поштовани колега Димитрије Вуку,

Узбуђен Вашим писмом, желим да Вам у срце
 и да у име Летописа Матице српске схватим
 и Вашу доброту српској култури. У исто
 време - и поред све горчине која се у Вама на-
 купила - молио бих ипак да не одбијете тако
 Катедрално писмо својих сестра (макар и
 Фрајлендсрпске и неколицину српске) и че-
 хово објављивање у Летопису. Коју молбу
 схватиме као знак поштовања новог писма
 и Летописовог времена Вама, а тек остали
 као неважбавне уреднице, у кифу дупло
 свакако сада и то да буде досада као
 рана. Уверен сам да ћете Ви ову молбу
 и схватити.

14. Димитрије Вученов Рашку Димитријевићу, писмо, Београд, 1978, Инв. бр. 57.950

Инв. бр. 54.980

Крањ, 29.03. 80

Poštovani druže Ivkov,

Šaljem vam, najpre na preporuku Vaska Pope i u najnovije vreme na preporuku Žarka Rošulja, jedan svoj prilog za Letopis Matice srpske.

Poema Prvi kvartal: abortusi nešto je starijeg datuma, prvi put objavljena v časopisu Problemi, 1965, a drugi put u knjizi To je stvar koja se imenuje pesma, 1972. Radi se o pesničkoj varijanti pop-arta, na taj način, da je poema velikim delom sastavljena od raznih izjava, koje sam skupljao oko sebe i delom od raznih ličnih i tuđih neposrednih životnih iskustava. Sav taj materijal čini jedinstvenu celinu koju podržava misaono opredeljivanje, koje u dijalektičkom povezivanju ~~uspeva~~ uspeva iz dosta tamne slike sveta sačiniti poemu tvrdokornosti i odlučnosti postići punu optimističku veštinu.

"Abortusi" potiču iz Otvorenog pisma Dušana Matića u vezi sa napadom na Dedinčevu Javnu Pticu, objavljenog u Bagdadi; pominje se "intelektualni abort". Kod mene se najverovatnije radi o abortiranju tradicionalne slovenačke poezije u nalaženju novih sadržaja u poeziji i novih formalnih rešenja. U tim traženjima istovremeno je nastao prvi ciklus vizuelne poezije u Sloveniji. Tako da sam oba dva ciklusa predao u isto vreme redakciji Problema. Pobačaji su bili primljeni, dok se vizuelna poezija najpre širila u rukopisu, a objavljena je u celini 1966 godine u samizdatu u almanahu Eva.

Bez obzira na to, hoće li vam to odgovarati ili ne, bilo bi dobro da ostanemo u kontaktu; mogao bih isto prevesti neku svoju novelu.

Primité srdačne pozdrave,

V

САРАДНИЧКИ КРУГ

УДРУЖЕЊЕ УНИВЕРСИТЕТСКИ ОБРАЗОВАНИХ ЖЕНА
У ЈУГОСЛАВИЈИ

ASSOCIATION YOUUGOSLAVE DES FEMMES DIPLOMÉES DES UNIVERSITÉS

Инв. бр. 12.570

Београд, 15 новембар, 1936
Београд, 6. високог Стевана

УРЕДНИШТВО "ЛЕТОНИСА",
за Г. Др. К. Георгијевића.

12.570.

Поштовани Господине,

Слободна сам да вам у прилогу пошаљем за "Летопис" приказ публикација објављених поводом конгреса интернационалног женског савеза у Дубровнику. Како су те публикације припремане плански, да би двоострано и што боље приказале духовну активност наших жена, ми бисмо желеле да се о њима што подробније пише и у нашем месечном "Летопису". Ја вас од своје стране молим да чланак објавите у народном броју, пошто је отвор актуелна, и да га дате у овем опсегу, јер он није велики кад се узме у обзир да се приказују пет књига. /у последњем броју Књижевног гласника само о једној од ових књига говори се на више од две стране./

Надајући се да ћу код вас наићи на пуно разумевање,
захваљује вам и поштује вас

претседница Ј.У.О.Ж. и Секција Београд

Паулина Албала,
професор.

Данањом поштом шаљемо вам и наше едиције.

Београд 6 маја 1926.

Драги господине,

шаљем вам овај чланак, као први прилог оне сарадње коју сам у своје време обећао г.В.Петровићу. Не желим и не могу да га објавим под својим именом, за то вас молим да га објавите овако како вам га шаљем, под овом мојом обичном шифром /P.P./ .А ја ћу настојати да вам у најскорије време, вероватно још у току месеца маја, пошаљем једну приповетку.

Молим вас да ми пошаљете број у ком изађе овај чланак.

Поздравља вас срдечно

Ivo Andrić

VII.

МОРАЛНА ПОУЧЕНІЯ,

Спараць и при младића.

У еданъ есеній данъ знояшесе спараць, ко-
паюћи яму, хонѣвшій посадиши воћку. Гле-
дала га при младића; и еданъ рекне: „ка-
кву е охону. Богъ спарцу овомъ даровао!“
Другій пакъ приваши рѣчь: „Ты спарче, ве-
ли, еси као Ное у надежды; но ускори на-
правиши ковчегъ; скоро ће Ти пребовати.“
„Смѣшанъ си шы, дѣде, съ надеждомъ пу-
спомъ!“ говори прећій. Види ми се, да си
Ты дуго живіо на овомъ свѣпу, кадъ ћешъ
дочекаши, да се подъ сѣнкомъ ше воћке про-
хладишь и ошъ плода нѣна насладишь? Врсни-
комъ е швоимъ будућій часъ одвећ невѣранъ;
а юпро е за шебе далеко; оспависе саћени воћ-
ке; всеу се шрудишь и зноишь. —

На кое спараць: Совѣнъ е добаръ и при-
споянъ за мудраце ошъ осамдесетъ лѣпа! Вѣ-
руйше ми, миди мон! да юпро ніе мое; а
може быши ни ваше; ерь смершь блѣда една-
кимъ окомъ смапра печеніе живоша нашегъ.

Про-

момъ гробу недаю му мира, веѣ га опорочаваю. Такови су люди опасни у обществу; ерь имъ оне науке служе за орудіе, да зло чине. — Блажена воспананіи добросердечію, и получивши ошъ прароде живѣйшій и провицашелнѣйшій разумъ. Всеу су све науке и искусива безъ воспананія младеническогъ! ерь се юноша воспананъ разумно самъ увія у науку и посшизава сваку красопу човечесива, а ошудъ произлазе поете, проповѣдницы, превосходнѣйши філософи, искусни фвсцы, — кои сви плодшворнымъ духомъ своимъ пашаю современике свое и ошавляю просвѣщеніе пошомкомъ своимъ, овладаюћи свима природнымъ шаланшима, ерь безъ качесива сердца све е суеша. Дужни смо дакле найпре познаваша самогъ себе, шо е главный предметъ філософіе; а по шомъ познаваша люде и учинисе живиши съ людма, съ коима се находимо, не быши опаснымъ или непріятнымъ у обществу; служиши своме ошечесиву са свакомъ ревностію испинога гражданина, одолѣши насидіе свои спрасшій и склоносшій, и обуздаши, и быши праводушнымъ по закону божіемъ, ерь шо изискуе чесшность. — И съ овымъ сврши спараць бесѣду свою,

У Араду.

Евстахија Арсиѣ.

VIII.

3. Еустахија Арсиѣ,
Морална ѿоученија, Сербске
лейѿисци, четврта частица,
Будим, 1829, стр. 106–118.

ЛЕТОПИС
МАТИЦЕ СРПСКЕ

52.153

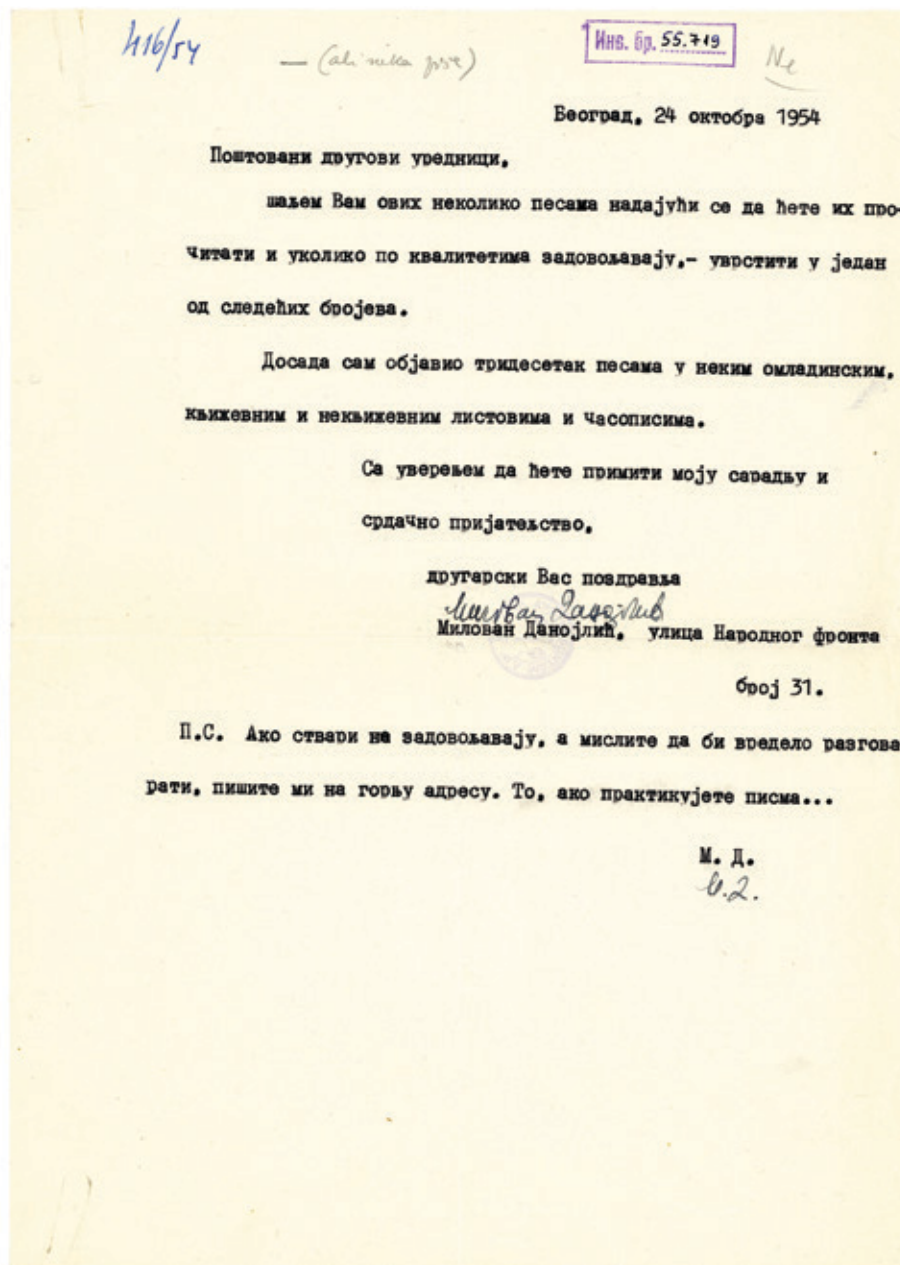
14. 12. 1963

Злати Петро,

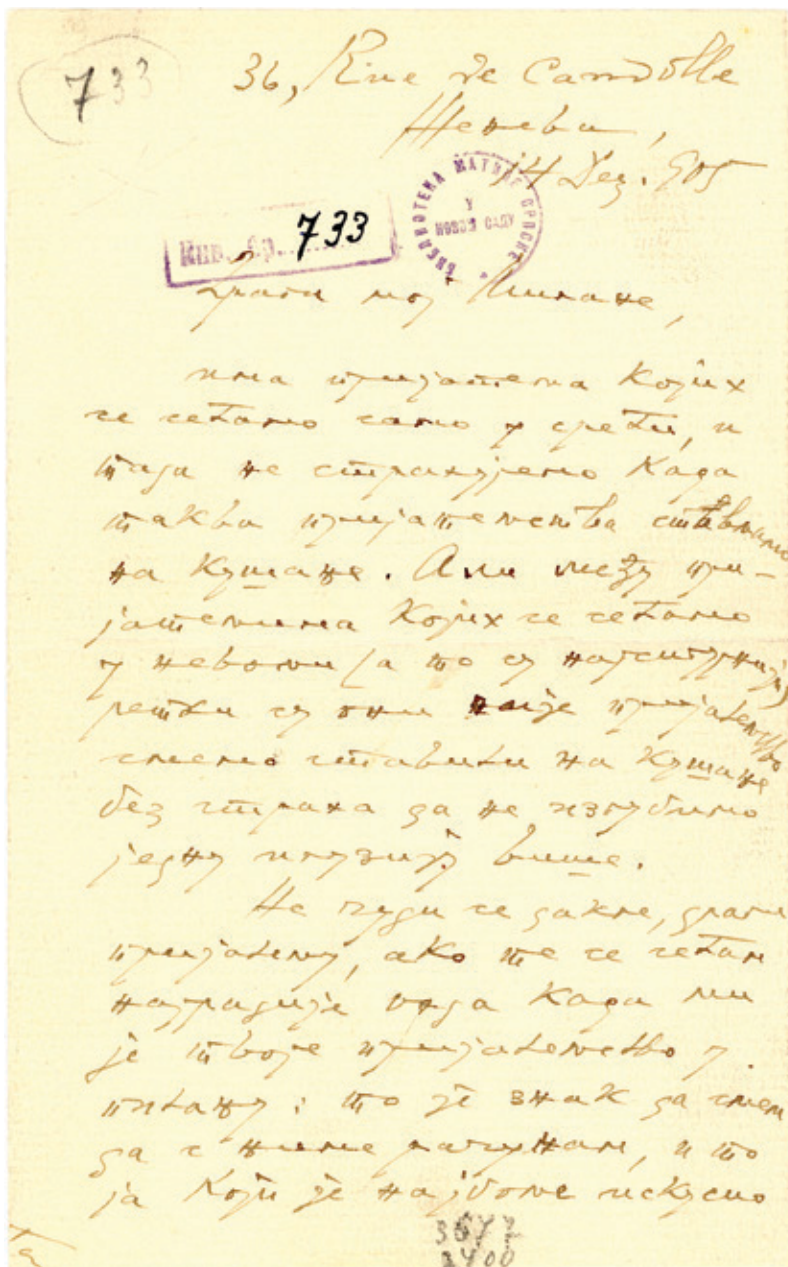
Завлађујем на поштоматом примерку поштомат „Витарама“ (ак
и не варама), где внесох мој писмак у летописа. У истој мек, истоу
Вашу рету за кини на адресу којој еше дали елати летопис, а и
Предузете те максимално максимално брј својих издатак намера писа-
ња, велики. То рече један редовно, јер је то и нама на француској
формати летописе, но дате макар летописе.

Надам се да се добро налази у Бракову, јер се налази атмос-
фера сећања као историјске атмосфере Сарајева: тако летописе аустро-
јко елато мек се распада у неким жетовачким ризи новом. Будите
намером на максимално мек издати зај. То је максимално којој голуб
мек да мек, максимално брј, максимално брј или максимално
максимално. - радите се ико у максимално максимално мек са-
максимално максимално максимално максимално у максимално и максимално,
јер једној максимално.

Дале
Томко

5. Милован Данојлић Уредништву ЛМС, писмо, Београд, 1954, Инв. бр. 55.719

6. Јован Дучић
 Милану Савићу, писмо,
 Женева, 1905, Инв. бр. 733

5 дебра 1890 г.
Београд.

iii5

Инв. бр. 1.115

~~Инв. бр. 1.115~~

Гр. Илић,

Учешће ми ову студију да "Летописе" и то са овим
 условима:

- 1) да је афористичан,
- 2) да се пишуће ове студије да ове неће је однесу
 Училишном одбору,
- 3) да се јавља над те, одређене, одређене
 ову студију и
- 4) да се дају ове "Летописе" је сам ове студије
 оване и студије се као доносила.

и тојко и неће јавља је пре над ове студије
 да је ову студије ову студије - је то у неке студије
 и неће објављује неке студије.

Илић
 Илић Илић Илић

7. Војислав Илић Уредништву ЛМС, писмо, Београд, 1890, Инв. бр. 1.115

La can obze kod Vascebita obelokawa u kad
 ma gozimec spelo vera mu imenu. La unam kod
 cele wosnae int J. Popowebty sa besowne wume
 wosama, saay byy Jaby u wozaj my obe gbe u to can
 u Couzijas y Hecy namas.

Wume mu swa u to basawje yzomam, a sad
 wozdrabw spawijy a u can byy byyab

u was

J. Popowebty

У 98 кв. Летописа за 1858 (Бугар 1859)
 ишине асене "Свафег" (стр. 84.) - "Босан" стр. 87.

У 99 кв. Летописа за 1859 (Бугар 1859)
 ишине асене "Уздробна збошка" и са мануриком (1857).
 Ова а асене ишине са: "Ето а збошка" - у Летопису
 ишине асене стр. 87.

8. J. J. Змај Уредништву ЛМС, писмо, Илок, 1859, Инв. бр. 27.329

Инв. бр. 16.700

Ђаковичка ул. 17

Саша се

28 новембра 1927

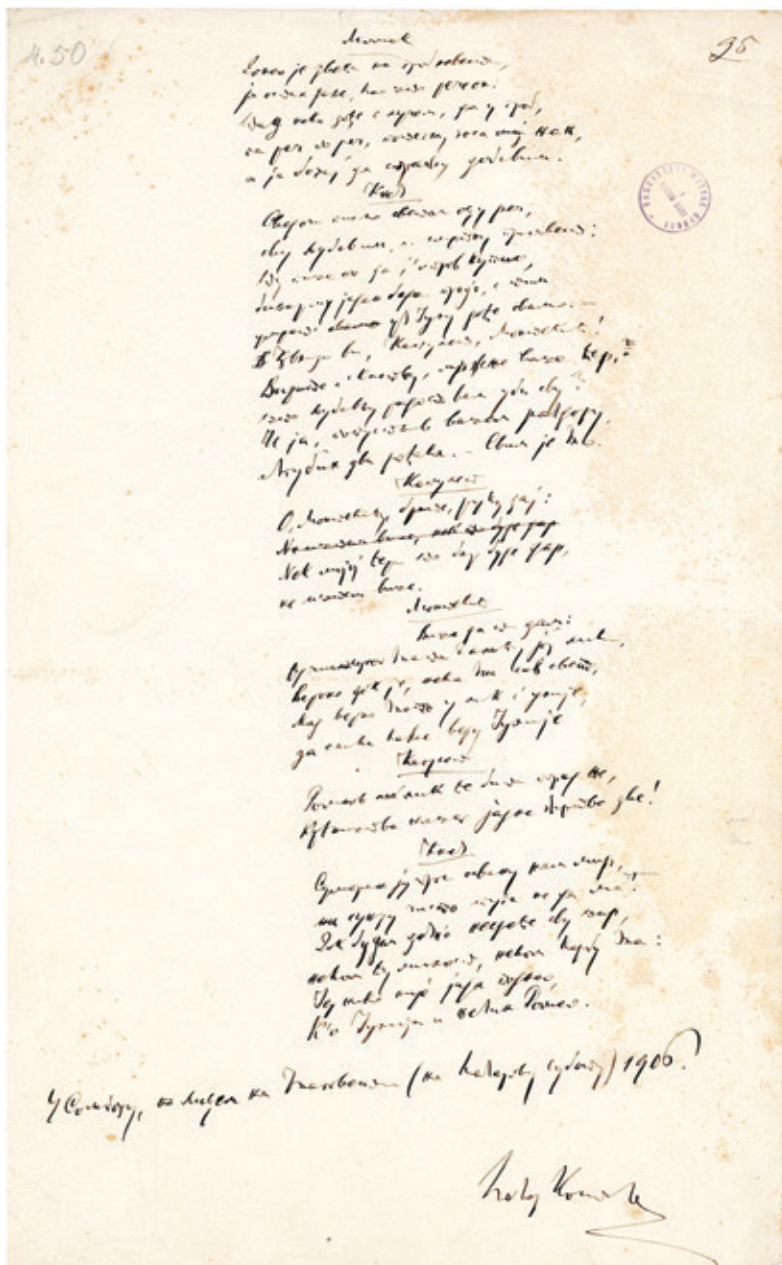
Београд

Љубе Марку,

Поштом сам се вратио с црња, али сам тек сад
дошао да ти кажем неку белешку за Летопис. Имаш сам
што ижекаких основа када сам се вратио, а каже сам
се и да тек се касио.

Преко ми је Г. Војвођа све књигају рекао, да што
сам му исказао црњацију. Каже, што ми је у име каже
за год на Анбуму. Најлепша хвала.

Вољо бих да с тобом разговарам о парадни
на Летопису. Предало би преко неке кадри, да бих могао
преко и на време водим белешке и преко. Исказе
књиге кне преко приказати, а којих ја чешам, или
закасим зато што до сих касно додем. Битно ре-
зиције досадавају рекажемома све књиге кне преко
да приказати, али се бојим да то у нашем случају кне
рекажемо. Све ово, колико се седам, или не књиге

10. Лаза Костић,
 Ромео и Јулија,
 превод драме В. Шекспира,
 рукопис, Сомбор, 1906,
 Инв. бр. М. 50

Karolinental 1719
Kolargasse No 17

Inv. No. 1.719

Velikim gospodine, veseli
me, da su moji dani
ocenili pametui i opiti
kriticari. Njihov sud
bit ce mi od velike koristi
i za von i za drame,
sto budem u buduce pisao.
Dramu - po vaseu naputku -
joi ce vase obraditi i izdomici
izmisliti i cime budem rado
tom gotov, podaci ce vam

28/12 1911. Goskav rododur za ducitosa
ku i "Stojanem jednog nevolnika"
i "Zeljani na zlatu: ducitosa" H.

11. Божо Ловрић
Уредништву ЛМС, писмо,
Праг, 1911, Инв. бр. 1.719

Инв. бр. 54.132

Београд, 14. VII. 1975.

Poštovani Profesore,

Vidim iz vašeg pisma da sam zaboravila poslati prilog – bila sam na putu u Norvešku u nedelju. Sakre moram u svoje selo. Čim smislim šta bih vam mogla poslati, to ću učiniti kad se vratim opet u Београд.

Poštujte vas vaša
Besana Maksimović

12. Десанка Максимовић Димитрију Вученову, писмо, Београд, 1975, Инв. бр. 54.132

2306 ~~107~~ 14 феб. 1898. Београд.
 Драге Милане, тек у понедељак 16-ог
 моћи ћу издати на својој реченој пош-
 тини. Када изминем, размислићу томе да оди-
 рувати. Надам се тако, да неће бити доцна.
 — Нећу, никуда ет. само мислићу на то:
 сам о изг. Срб. дресна. Неће ми бити,
 да је др. ~~Ј. М. Милошевић~~ ^{Ј. М. Милошевић} скоро отио са Шафариков.
 Утак. је му је писао.
 Јордан. свинс.
 М. М.

13. Симо Матавуљ Милану Савићу, писмо, Београд, 1898, Инв. бр. 2.306

Драм Т. Грџићу, мањем Паме ^{4.} ~~успешном~~
 та компар са Паме руд у 286 кв. Лекција. Паме-
 мент је и држа ми је Галерије. Паме држте од мене
успешна К 80 (5 јан. 1912). у 285 кв. Лекција своје успешна
 К 35-70. Остаје је јан К 44-30. у 286 кв. Лекција своје
успешна К 49-20. Од двоје успешна успешна К 44-30
Остаје од К 4-90 је Паме.

Мањем Паме у успешну успешну успешну Паме и успешна успешна
успешна. Лекција Лекција успешна успешна успешна успешна
успешна и успешна успешна успешна и успешна успешна. Ваш успешна
успешна успешна успешна и успешна успешна и успешна успешна успешна
успешна успешна се је успешна успешна успешна успешна. Мањем

14. Тихомир Остојић Ђорђу Грџићу, дописница, Нови Сад, 1912, Инв. бр. 18.241

Драги и омиљени ми Тихомире!
 Да ти се представи: Младислав Кекелџић-Дис.
 Добра шарени, мило, бржа, као и осталим знацима
 потпуности. Раније сам имао намеру да ти
 пошаљем „Летовице“ две ил. своје сликарске. Ићи
 напредују намере. Сада имају две ил. и радих
 ти их послао, само ако ти нешто година одмах ко-
 нопар, парабто што сликар брзу ја „Летовице“ (за-
 њас сам у нејога, брзо нејога потпуности). Уиома
 соулају штин нас брзине брзине и одговорише ми
 одмах, инаде немојте се узнемиривати. Данас је
 25, рекао одговору го 25.
 Узвратиће ми што сам на овај начин затражио
 Ваше омиљенство
 Тихомире Кекелџић-Дис.
 (Писменим Министарства именоване годе, или
 Кумановица го. бр. 14)
 Уред. го 40 мило 4/14

15. Владислав Петковић Дис Тихомиру Остојићу, дописница, Београд, 1912, Инв. бр. 2.990

Инв. бр. 55.252

Београд, 15. II. 1946.

Драги Живану,

мама и баба

и овај знак. (Миливоје Баје, са-
званице су овај знак.)

Миливоје Баје је да Баје
и сва овај знак јан једну
које, а за први јан, који
ју Баје користи да се приобави,
јан једну и јан јан
јан је да се ~~не~~ види ове
јан јан јан јан.

Миливоје Баје је
који, зато мама и баба, са
јан јан јан јан.

Миливоје Баје
Баје Баје

Скопје, 31-XII 35-

Гоштована г. Стајићу,
 како добрих вам немо,
 и молам вам да ми
 ја је врло драго што
 сите ме се сеќаште. Та
 ту вам овде да ја посла-
 ми један есеј; треба само
 да ја прегледате. Вероватно
 ту вас как замолити да
 ја швањавате, ако вам
 је могуће, вет у фебруар-
 ској свесци.

Са срдечним поздравом
 од Касана и мене
 Аница Савић Ребац

17. Аница Савић Ребац Васи Стајићу, дописница, Скопље, 1935, Инв. бр. 11.643

овде прилично равносметно, јер још,
 Кајро и расадна је земља, једна
 де, да живимо и њом живимо.
 А што сам
 има с г. Петровићем, и што се
 се одуговлачи. Ово тако? Ово што
 што је у овде Коле били моја.
 Ја, још Французи а хвали Алан-
 гунава; он, још Александар
 а хвали Французе. Ја знам
 как је одје иди ми мила

сово Французи, иди Александар.
 Једна, Диде, још
 ае?
 Мило Дас поштом
 Александар
 Мило
 Београд, 25-IV-1913.
 Александар

18. Исидора Секулић Васи Стајићу, писмо, Београд, 1913, Инв. бр. 9.118

13.606.

У Бечу 20. сеп. 866.

по П. Р.

13.606.

Инд. бр. 13.606

Почтовоо Уредништво,
Београд

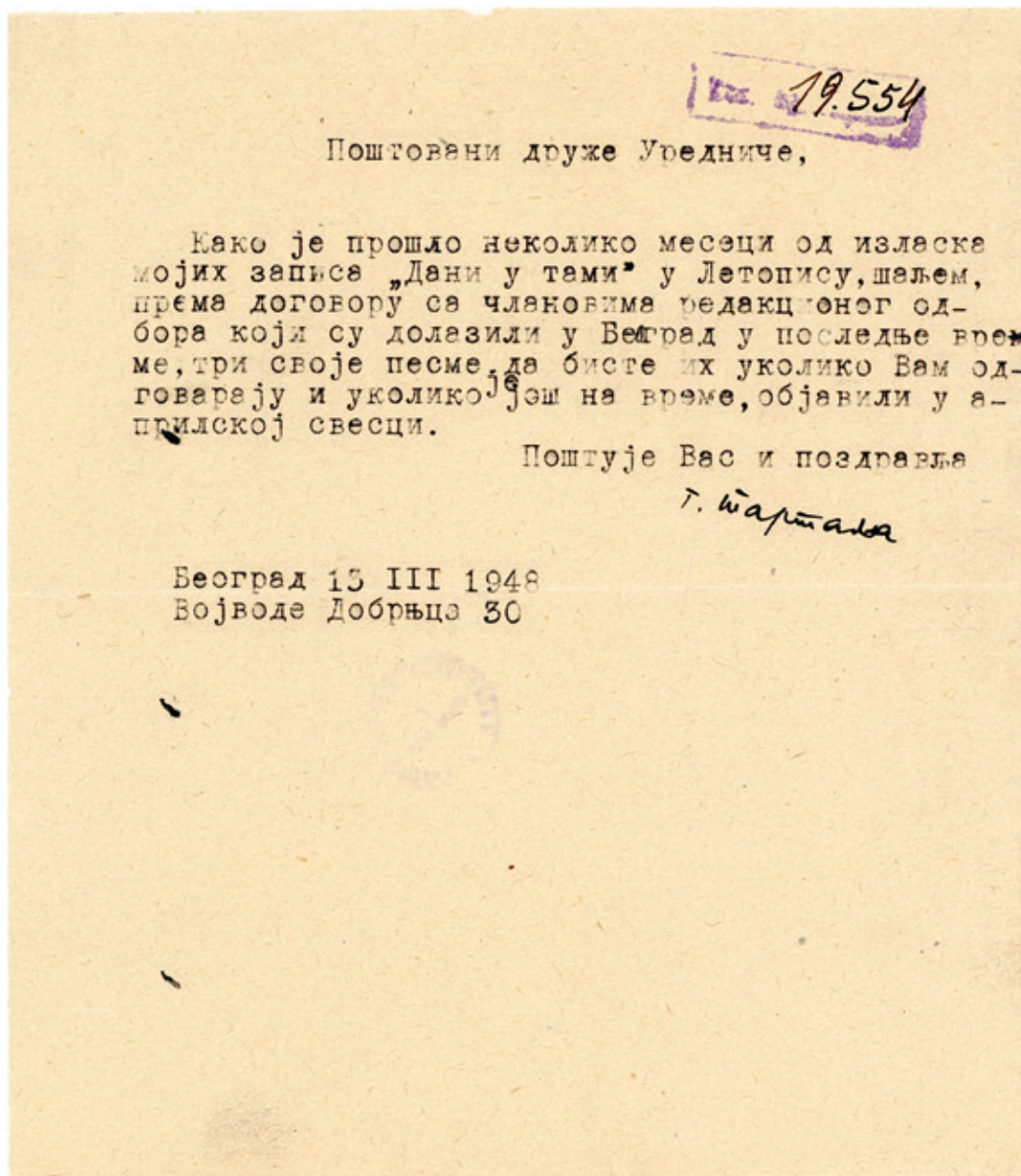
Миле Ваг објаве: „Тријесне Кр-
цеговатке Аенке“ које су у ме-
дале свијета, и моли Ваг да
их прилике на дар.

Ако што о тријесне Кр-
ца узмталбате у пошто-
ваном листу Вашем, моли
Ваг да би све прилике
да ту је до нове године (по
Книгу) давати по прену-
ратску цуреу, то јест по
1 fl - Аус. вр.

С истинијем поштованем
остајем

Ана удовица
Вука Свир. Караџића

19. Ана Стефановић
Карацић Уредништву ЛМС,
писмо, Беч, 1866,
Инв. бр. 13.605

20. Гвидо Тартаља Уредништву ЛМС, писмо, Београд, 1948, Инв. бр. 19.554

16.743

ROYAUME
DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES
MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SECTION DE LA PRESSE

1925
17/12

Грaи : Малецину,

Хвала Вaшy итa нaкe гoвoрe и вoлнeн
рa и Кaсaдa. Зeсeрa и Шeрo вoлнe-
нyшкe и нaкe, и нaкe рaмeк, и вoлнeн
и вoлнeнeрa, ~~и вoлнeн~~ а нa Кaсaдa и нaкe
нaкe. Зeд jе рa "aнaкe" нaкe и нaкe
и вoлнeнa - Кaсaдa...

Злo глaнaлo згрeдeнeт 34

Китeц :

1. Aнaкe Слaвкe Вoлнeнeтa.
2. Вa Сeдeс зyкe и вoлнeнeтa.
3. Зyдoслoвeнчe рaмeкe Кaлeднoнeтa.
4. Сeдaн нaкe рaмeкeтa гoвoрe итa
нaкe и вoлнeнeтa.
5. O мигнeтy, Сeднeтy (нa сeдe
и вoлнeнeтa и вoлнeнeтa). и
6. ?

Крyз итa рaмeкe и вoлнeнeтa
и вoлнeнeтa нaкe и вoлнeнeтa (и вoлнeнeтa)

21. Милан Токин
Марку Малетину, писмо,
Вршац, 1925, Инв. бр. 16.743

25 septembar 1962
Skerlićeva 26

Postovani druze Leskovac,

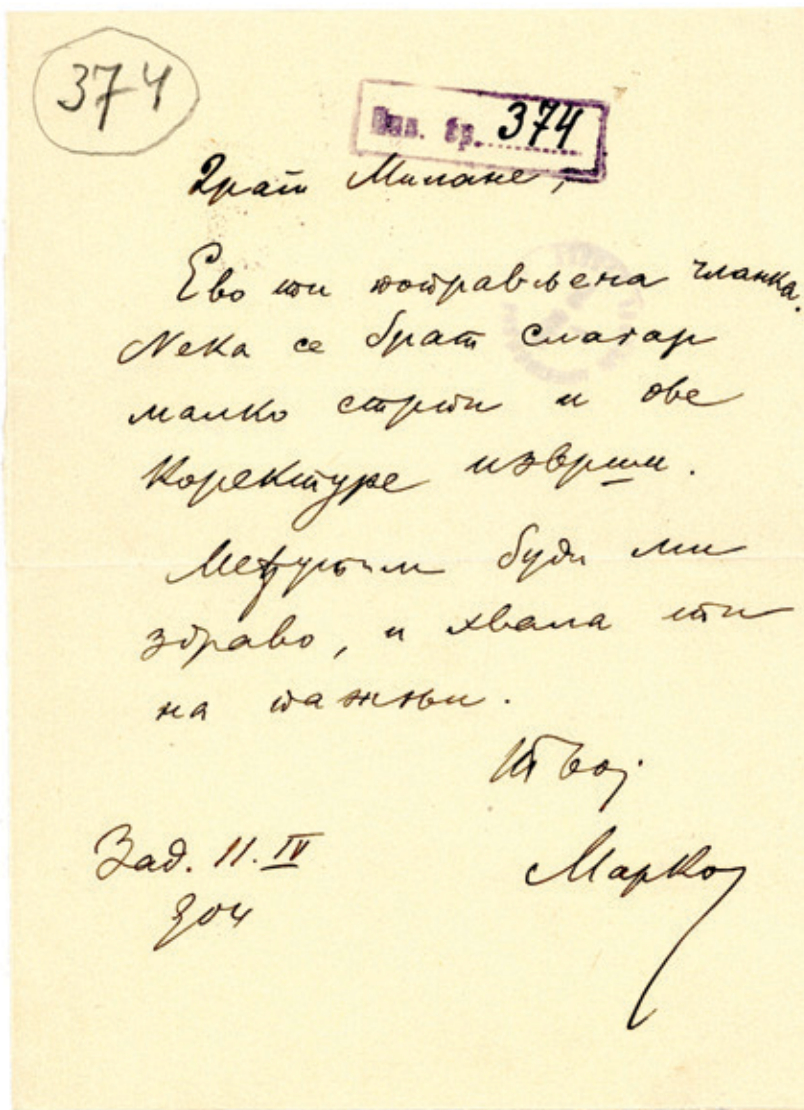
Šaljem Vam jedan tekst o Izi Kostiću, u prvom redu Vama, a tek zatim Vama kao uredniku Letopisa. Voleo bih da on bude objavljen u Letopisu, ali bih svakako pre toga voleo da čujem Vaše mišljenje o njemu - Vi poznajete Izu Kostića daleko bolje od mene, i možda je sve ovo što sam napisao samo jedna utopiske fantazija jednog od "vejača ova-jane suštine" koji u knjižavnosti traga za nepostojećim i maglovitim filozofskim idejama.

Tej tekst bi trebalo da čini drugo poglavlje jedne knjige koja se za sada zove Tri filozofska pesnika. Prvo poglavlje već znate, to je Sterija. Treće je Matić. Neka vrsta uvoda bio bi jedan tekst o poeziji i filozofiji. Namera mi je da knjigu ponudim Matići, između ostalog i zbog toga kako bih opravdao poverenje sa kojim je, pre pet godina, objavljena jedna moja, u stvari rdjeva, knjiga. Ne znam ima li izgleda da se ove Tri filozofske pesnika, kada budu završeni, pojave u nekom od Matićinih izdanja?

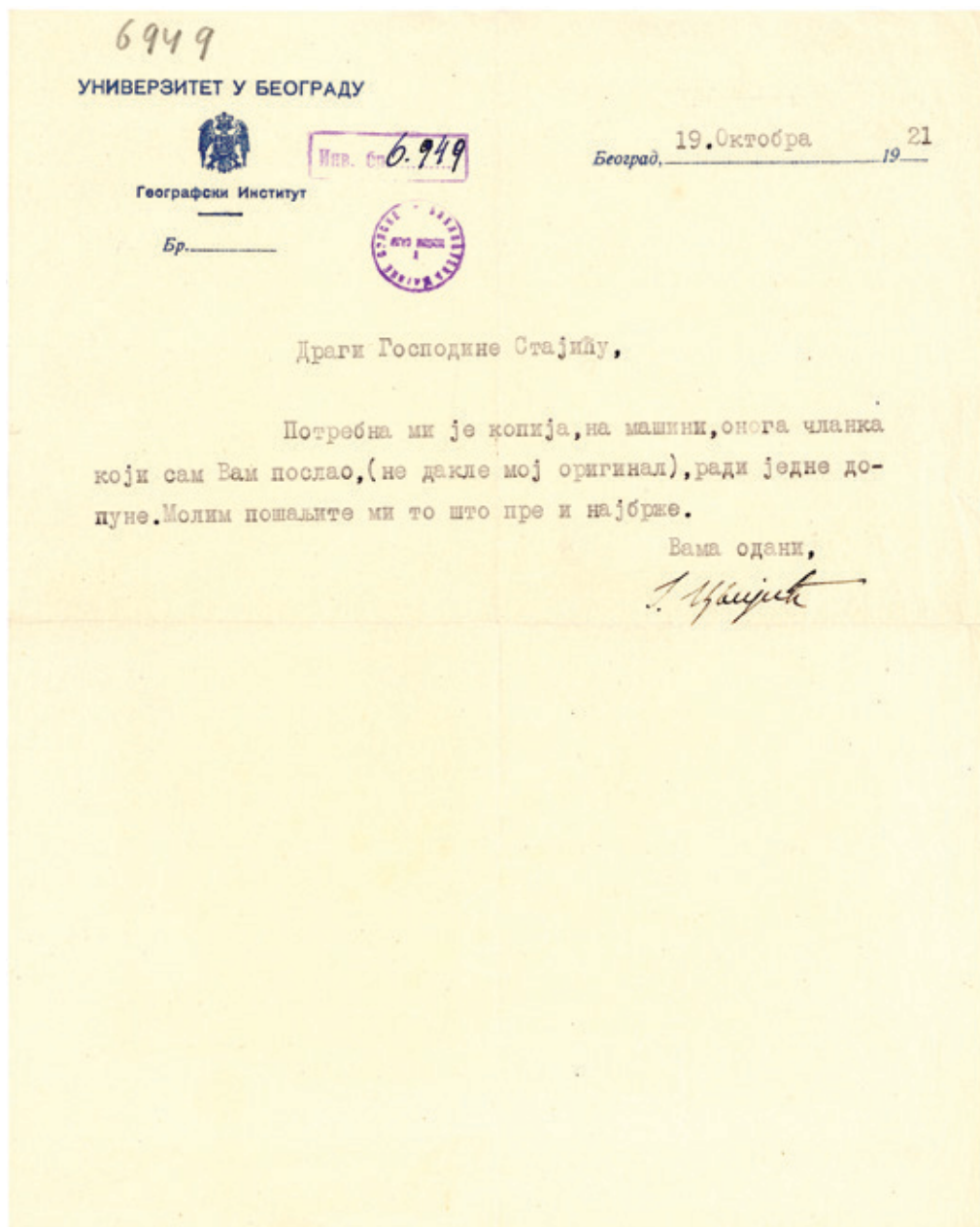
Postoji velika verovatnoća da ću u četvrtak doći u Novi Sad. Voleo bih da o svemu tome porazgovorim sa Vama.

Pozdravlja Vas i poštuje,

Jovan Hristić

23. Марко Цар Милану Савићу, писмо, Задар, 1904, Инв. бр. 374

24. Јован Цвијић Васи Стајићу, писмо, Београд, 1921, Инв. бр. 6.949

25. VI. 1925.

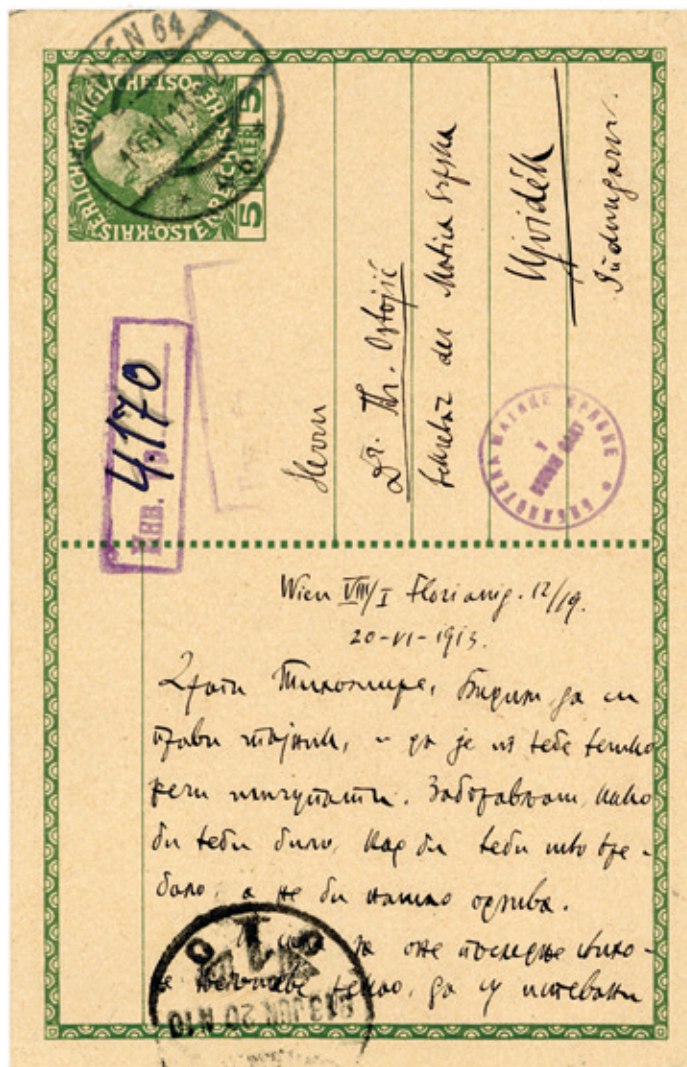
Инв. бр. 42.742

Упоштен Милошевићу.

Секретару Министарства
 унутрашњих послова у Београду.

Ја сам већ неколико месеци
 знао да је "Државни" - судбина
 моје личне судбине уопште
 немогуће је да се нешто
 и одлучи да се нешто
 јави. Министарство је
 још увек. Може да се
 нешто и одлучи. То
 је било нешто а ја сам
 имао времена
 да се јавим какав је
 то јави, јави - јави
 и судбина јави одлучи

25. Милош Црњански Милану Токину, писмо, Београд, 1925, Инв. бр. 42.742

26. Милан Шевић Тихомиру Остојићу, дописница, Беч, 1913, Инв. бр. 4.170

bi! Ben vedete en ajas do i do jeno
 abiprestita njena vesnost. Hov je izvanredno
 krasna, ali se u boga, jedinstvo svetosti
 nasa no i taksu oba svet, mi naj svetij
 Hov, ali sta je to isto svet - se zna. Jedini
 svetost do se nasa Hovostic svet svet - no
 svetost, a no krasnosta svetost.

Sa svetij na vas svetost do mi se
 svet svetost svetost svetost do mi svet
 svet svetost svet svet. Sa svetost do to
 svet svetost svet svet svet svet svet svet
 svet svetost.

Uredništvo LMS
 Beograd, Beograd 20. I

27. Предраг Палавистра Уредништву ЛМС, писмо, Београд, 1951, Инв. бр. 18.626

Prof. Dr. KOSTA MILUTINOVIĆ
NOVI SAD - BULEVAR S. TITA 8

48.773

Uredništvu „Letopisa Matice srpske“

Novi Sad

U priloga Vam dostavljam jedan od još neobjavljenih članaka mog oca Dr. Nikole Milutinovića, iz njegove saostavštine, pod naslovom: „Bogdan Popović i Vojskovića“.

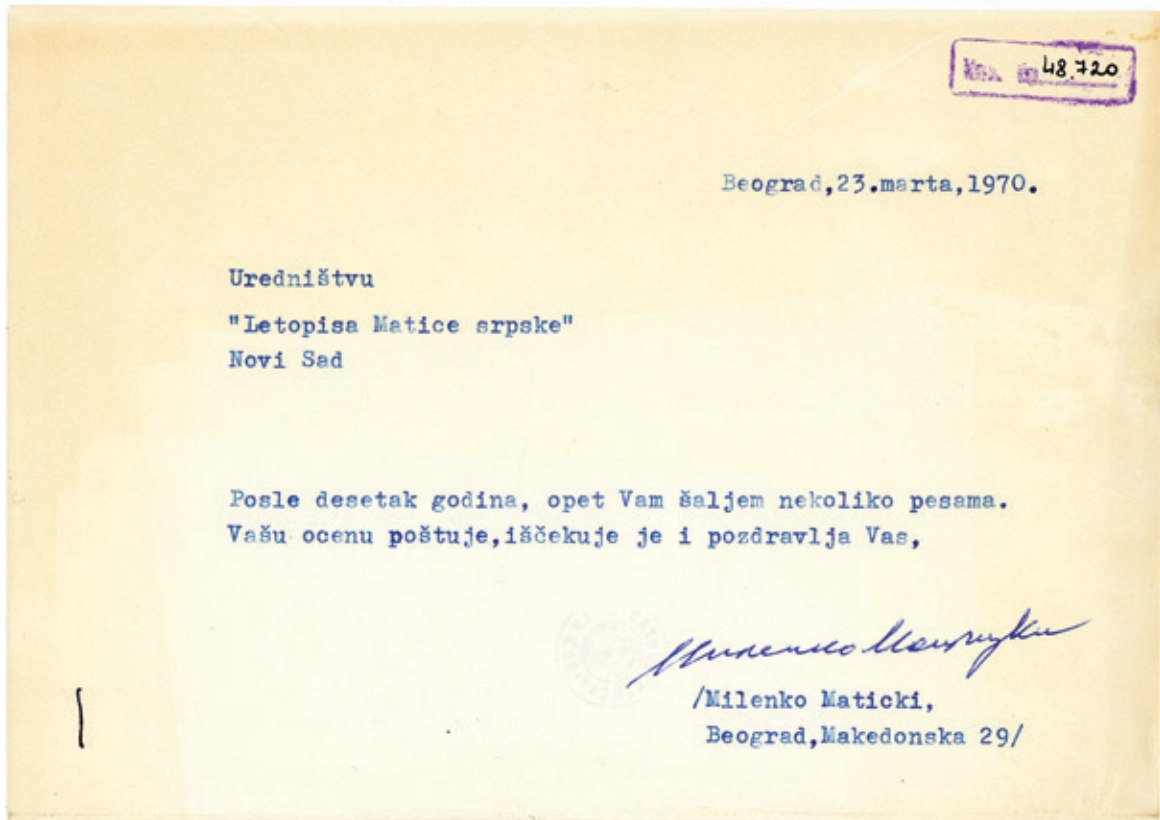
Članak je napisan još pre 25. godina, prilikom smrti Bogdana Popovića, ali tada nije mogao biti objavljen. Moj otac je ovoga leta članak preradio, nešto više skratio, i dao mu formu eseja, dokle je u prvoj redakciji napisan u obliku nekrologa. Ovakvo preradije, namjeravao ga je objaviti sada, povodom 25-godišnjice smrti Bogdana Popovića, ali su ga bolest i smrt tome sprečili.

I obzirom da se u članku govori o vezama B. Popovića sa Novim Sadom i Vojskovićom, i o njegovoj saradnji sa „Letopisom“, mislim da bi članak zaslužio da bude objavljen baš u „Letopisu“. To bi bio istovremeno znak pijeteta i prema jednomu od najuglednijih saradnika „Letopisa“ i prema jednomu od njegovih ranijih dugogodišnjih urednika.

I poštovanjem i pozdravom,

Novi Sad, 1. XII 1969.

K. Milutinović

29. Миленко Матицки Уредништву ЛМС, писмо, Београд, 1970, Инв. бр. 48.720

Инв. бр. 55.841

Београд
18 феб. 1972

Др. Грубовац и Миливоје,
Милововац и Грубовац,
Хвала на изборима
нашим на др. Грубоваца
који ми мора бити Грубовац.
Моји поздравци у Коки саф
не се саф поздравити
јер у мајорском савету
нећу државно али др
вине да вас видим и
лижем, ако имате
времена примити
слову поздраве у
Београд.

30. Миодраг Павловић Уредништву ЛМС, писмо, Београд, 1972, Инв. бр. 55.841

Инв. бр. 48.157

Zemun,
9.XI.1970.

Poštovani družo Tišma,

Zahvaljujem Vam na Vašem pismu, i koristim priliku da Vam pošaljem dva svoja prevoda.

Prvi od njih je esej "Iščezavanje kritičara" poznatog engleskog pesnika, noveliste i kritičara Džona Vejna. Esej je objavljen u Engleskoj tokom avgusta u časopisu "The Listener".

Drugi prevod su izvodi iz nove, autobiografske knjige V.H.Odna "Knjiga epigrama". U originalu, izvodi su se prvi put pojavili u majskom broju časopisa "Atlantic".

Prevode sam radio u saradnji sa Elizabetom Dženet Tomas, Engleskinjom, koja se kao stipendista naše vlade ovde nalazi na postdiplomskim studijama savremene jugoslovenske drame.

Verujem da ću uskoro moći da Vam pošaljem neke svoje radove, kao i prevode nekih američkih pesnika koje radim sa Rašom Livadom.

S poštovanjem,

David Albahari

48.158

Zemun, 7.XII.1970.

Poštovani druže Tišma,

Primio sam Vaše pismo od 3.decembra i izvukao, kako Vi kažete, odgovarajuću "pouku" u vezi sa prevodima koje bih Vam eventualno ponudio. Što se tiče prepeva koje spremam s Rašom Livadom, mi i pripremamo širi izbor iz poezije Gelveja Kinelca, savremenog američkog pesnika. Uz izbor iz njegove poezije biće pridodat esej Ričarda Hauarda, ovogodišnjeg dobitnika Pulicerove nagrade za poeziju, objavljen u njegovoj knjizi: "Sam sa Amerikom: eseji o umetnosti poezije u S.A.D. od 1950".

U međuvremenu, šaljem Vam jednu od svojih priča: "Roza umire pred rat", nadajući se da će Vas zadovoljiti.

S poštovanjem,

David Albahari

VI

ЛЕТОПИС МАТИЦЕ СРПСКЕ У НОВИЈЕМ ДОБУ

ЛЕТОПИС МАТИЦЕ СРПСКЕ

ПОЕЗИЈА И ПРОЗА: Гојко Бого, Владимир Пишталo, Негован Рајић, Аи, Бен Окри, Радмила Лазих, Зоран Бирић

ОГЛЕДИ: Пол Шмит, Јован Делић, Ненад Даковић, Адријана Марчетих, Стеван Кордић

ВИБРАЦИЈЕ: Војислав Карановић, Фрања Петриновић

КРИТИКА: Васа Павковић, Михајло Пангић, Миодраг Петровић, Миливој Ненин, Никола Кајтез

ЈАНУАР

1992

НОВИ САД

1. Избор бројева *Летописа* чији су уредници из XXI века

Л Е Т О П И С М А Т И Ц Е С Р П С К Е

МАТИЦА СРПСКА У ДАНИМА АГРЕСИЈЕ

ПОЕЗИЈА И ПРОЗА: Дуцко Новаковић, Мома Димић, Ненад Милошевић, Павел Виликовски, Чеслав Милош, Драгослав Хаџи-Танчић, Клод Роа, Радивој Шајћинац, Боцко Рафаиловић

АКЦЕНТИ: Боцко Ивков, Дуцко Новаковић

КРИТИКА: Мирослав Етерић, Ненад Грујичић, Мирјана Д. Сидефановић, Бојана Стојановић-Панићовић, Тања Крајујевић, Саша Радојчић, Небојца Ђосић, Дуцица Појић, Славко Гордић

ОГЛЕДИ: Драгица Живковић, Милослав Шујић

ВИБРАЦИЈЕ: Никсца Силићчевић, Драгомир Појноваков

НАСЛЕЂЕ: Бранко Појовић

РАЗГОВОР: Чеслав Милош, Бојдан Косановић

МАЈ

1999

НОВИ САД

ЛЕТОПИС МАТИЦЕ СРПСКЕ

ПОКРЕПУТ 1824. ГОДИНЕ

ПОЕЗИЈА И ПРОЗА:

Давид Албахари, Мирослав
Јосић Вишњић, Драган Јовано-
вић Данилов, Миро Вуксановић, Ми-
рољуб Тодоровић, Сергеј Довлајтов, Пре-
драг Бјелошевић, Микица Илић, Дејан Илић

ОГЛЕДИ: Карл Јоахим Класен, Васили Вицакси,
Фридрих Зенгле, Манфред Осџен, Јован Делић

СВЕДОЧАНСТВА: Драган Хамовић, Валентина Тиначи, Ми-
ливој Сребро, Хоми Баба КРИТИКА: Марко Недић, Васа
Павковић, Младен Весковић, Зоран Ђерић, Миливој Пенин,
Срђан Дамњановић

ЈАНУАР
ФЕБРУАР

2005

НОВИ САД

најстарији живи књижевни часопис у Европи покренут 1824

ЛЕТОПИС матике српске

ПРОЗА & ПОЕЗИЈА

Драган Јовановић Данилов
Ђорђе Писаревић
Никола Малевич
Бранко Брђанин Бајовић
Славољуб Марковић
Петар Милорадовић

ТЕМАТ: ПОЛИС/МЕГАЛОПОЛИС

Александар Јерков
Јелена Јелић
Владимир Гвозден
Слободан Владушић
Мајк Дејвис

ЕСЕЈИ

Јован Делић
Владимир Коларић
Бранко Ранковић

СВЕДОЧАНСТВА

Зоран Лутовац
Миливој Ненин
Горана Раичевић

ИНТЕРВЈУ

Тамара Крстић – Милован Марчевић

ПРИКАЗИ

Ненад Станојевић
Светлана Милашиновић
Александар Б. Лаковић
Драгана Белеслијин
Игор Јавор
Бранислава Васић Ракочевић
Јелена Марићевић
Александар Саша Гајић

ЛЕТОПИС СУРФОВАЊА

ЈАНУАР–ФЕБРУАР 2013

НОВИ САД

Летопис Матице Српске

најстарији живи књижевни часопис у Европи и свету који у континуитету излази од 1824.

ПОЕЗИЈА И ПРОЗА

*Живорад Недељковић, Александар Пејров, Миљурко Вукадиновић, Владимир Набоков,
Верољуб Вукашиновић, Злајка Коцић*

ТЕМАТ: МИОДРАГ ПАВЛОВИЋ (1928–2014)

*Злајка Коцић, Јелена Јонић, Даница Трибуњатић, Предраг Пејровић, Саша Радојичић,
Ђорђе Десџић*

ЕСЕЈИ

Оливер Субојић, Душан Глашовић

СВЕДОЧАНСТВА

Славо Гордић, Иван Нејримирац, Милован Вишњковић, Владислава Гордић Пејковић

РАЗГОВОР

Живорад Недељковић, Саша Милић

КРИТИКА

*Бојана Стојановић Панџовић, Јана Алексић, Стеван Томић, Исидора Бобић,
Најваша Половина, Јелена Марићевић, Дајана Милованов*

ЈАНУАР–ФЕБРУАР 2017
НОВИ САД

ЛЕТОПИС МАТИЦЕ СРПСКЕ

ПОЕЗИЈА И ПРОЗА МАТИЈА БЕЋКОВИЋ, МИЛОСАВ ТЕШИЋ, ГОРАН ПЕТРОВИЋ, РАДОВАН БЕЛИ МАРКОВИЋ, ГОЈКО ЂОГО, МИЛАН НЕНАДИЋ, ЛАБУД ДРАГИЋ, ДРАГАН ЈОВАНОВИЋ ДАНИЛОВ, ИЗБОР ИЗ АНТОЛОГИЈЕ КИНЕСКЕ ПРОЗЕ XX ВЕКА **ЕСЕЈИ** ЈОВАН ДЕЛИЋ, АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ, ЛУНА ГРАДИНШЋАК **СВЕДОЧАНСТВА** ИВАН НЕГРИШОРАЦ, ЗЛАТА КОЦИЋ **ПОВОДИ:** ФЈОДОР МИХАЈЛОВИЧ ДОСТОЈЕВСКИ (1821-1881) ФЈОДОР МИХАЈЛОВИЧ ДОСТОЈЕВСКИ, ЗОРАН ЂЕРИЋ, ЖЕЛИДРАГ НИКЧЕВИЋ, ВОЛФ ШМИД **РАЗГОВОР** ТОМАШ ЕВЕРТОВСКИ, ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ **КРИТИКА** МИЛАН ГРОМОВИЋ, МИЛАН Р. СИМИЋ, МИЛИВОЈ НЕНИН, ЗДЕНКА ВАЛЕНТ БЕЛИЋ, НЕБОЈША ЛАЗИЋ, СРЂАН ОРСИЋ **ИЗ СВЕТА** ПРЕДРАГ ШАПОЊА

ЈАНУАР–ФЕБРУАР 2021

НОВИ САД

MIOBRAG PAVLOVIĆ

Савоју Трпачићу

Београд,
1. новембра 2002.

Драги мијо Савро

Влада на још једному неадекватном;
директору у којем се одлучило, ако
се не давају. Мислим да се одлучило
и одлучило је неким. Одредба сам
некимом у одлучило. Одлучило је да,
продуже туку и да је одлучило
"Ако одлучило је да", и да се одлучило
одлучило. То је одлучило не је
одлучило некимом.

Државној архиви да се одлучило
"некимом". Мислим да је одлучило са
одлучило да се одлучило одлучило
и да се одлучило да се одлучило
и да се одлучило да се одлучило.
То се и да се одлучило одлучило.
Не одлучило одлучило о одлучило, али
је одлучило да се одлучило одлучило =
некимом, о одлучило одлучило, о одлучило
некимом у одлучило, да и одлучило не,
одлучило.

Ово ми је тако се нећемо никуда у
 мени и нећемо никуда, али
 отворено су марк и у јунијана
 постојеће нешто и јунијана.
 Не мени да то неће бити тако, Вукотино
 се, ако биде по јунијана и не
 неће обично нешто и, отворено.
 Ово у јунијана јунијана по
 1905 менијана, а отворено менијана
 немарној адреси: 78532 TUTTLINGEN,
 WABENSTR. 4, који свако менијана.
 Овој, Тобас то тако менијана
 у којем менијана, да ми је у тој менијана
 јунијана, и менијана, се и отворено.
 Ово ми се отворено
 менијана јунијана
 менијана

2. Миодраг Павловић Славку Гордићу, писмо, Београд, 2002. (Из личне преписке С. Г.)

Указом председника Републике Србије
број НОПР 36 од 14. фебруара 2024. године

за нарочите заслуге у области српског језика,
књижевности и културе, поводом 200 година постојања
одликован је

Лейојис Малинци српске

Српски и орден
првог степена

о чему се издаје ова повеља

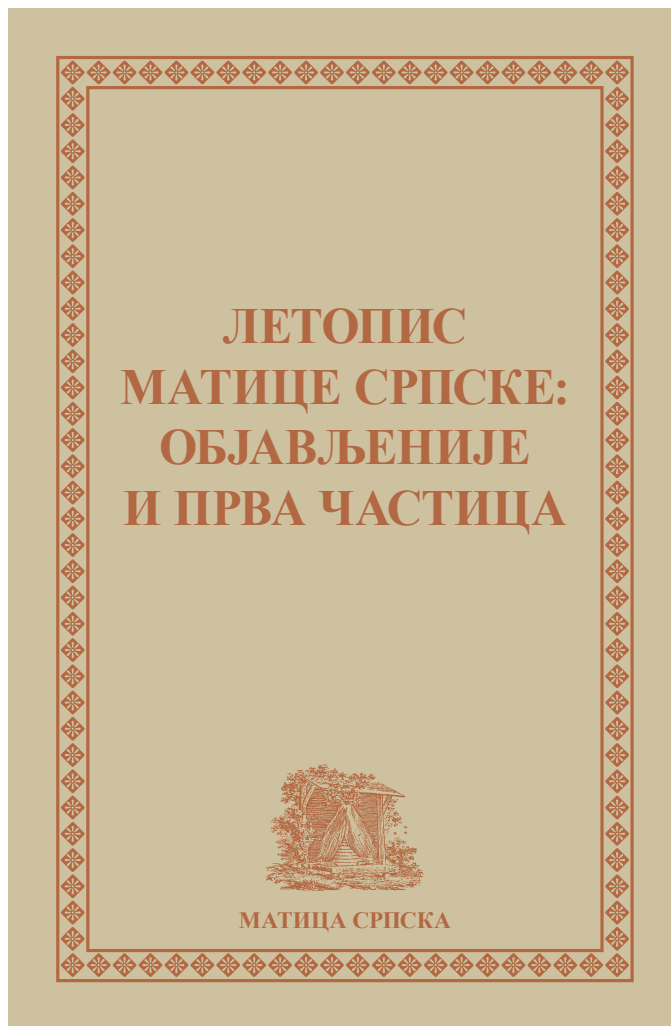
Председник Републике

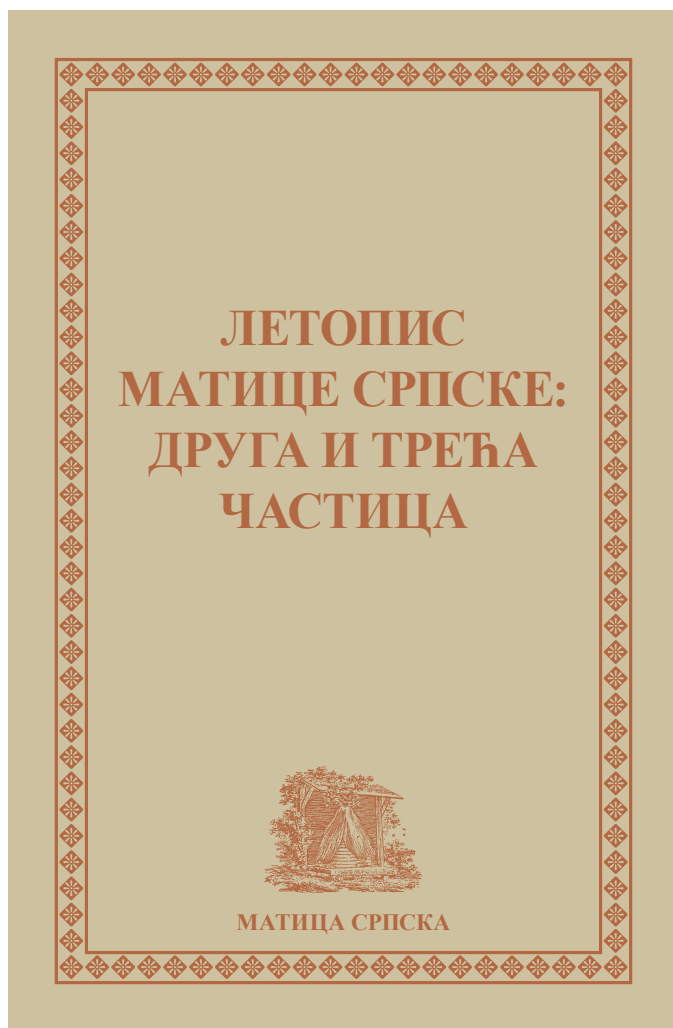
А. Вукчић
Александар Вукчић

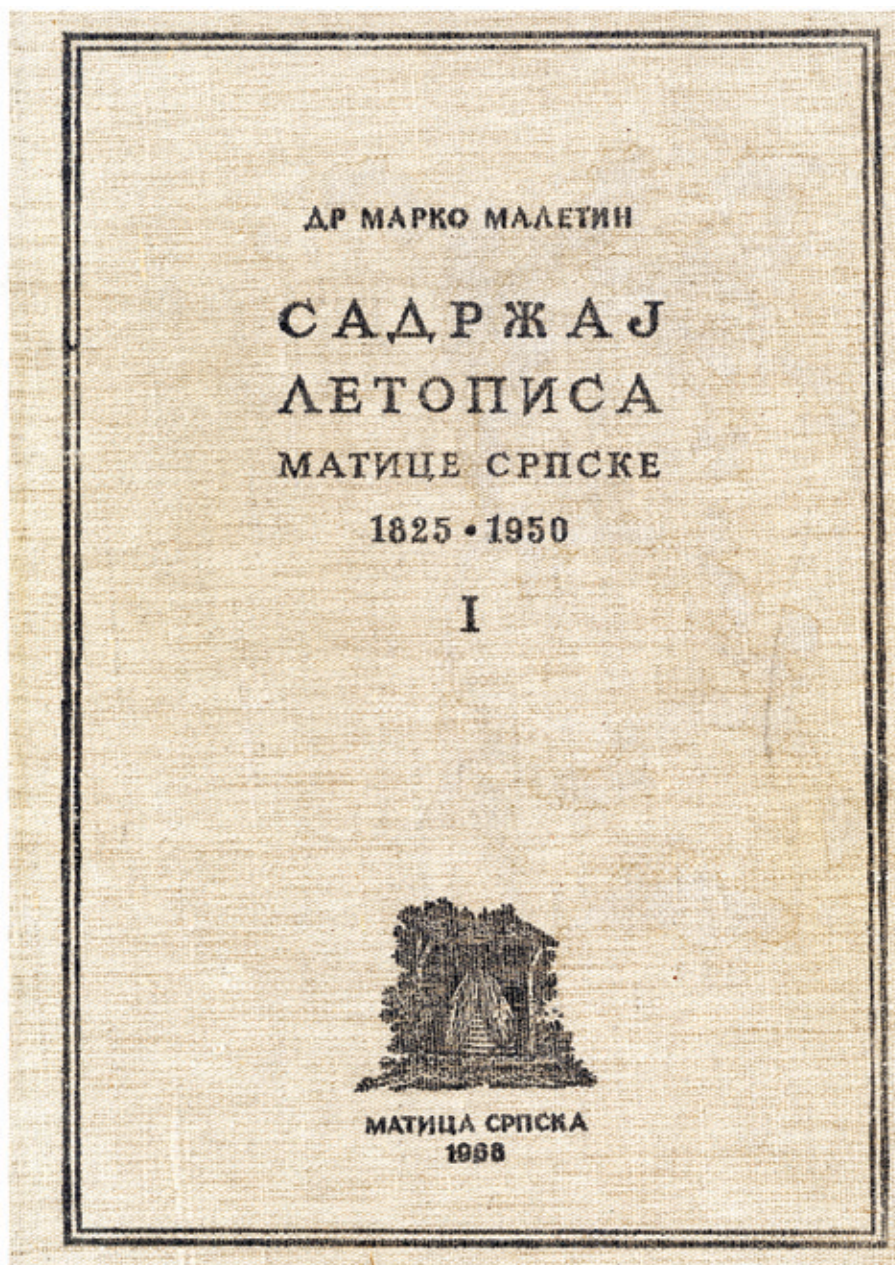
У Београду
15. фебруара 2024. године

Повеља урочена Лейојису 15. фебруара 2024.

Прва, друга и трећа частица *ЛМС*,
приређене у част јубилеја,
приредио проф. др Драган Станић,
председник Магице српске,
Магица српска, 2024.

5. Садржај Летописа
Матице српске

Др МАРКО МАЛЕТИН • СВЕТИСЛАВ МАРИЋ
ДУШКО ВРТУНСКИ

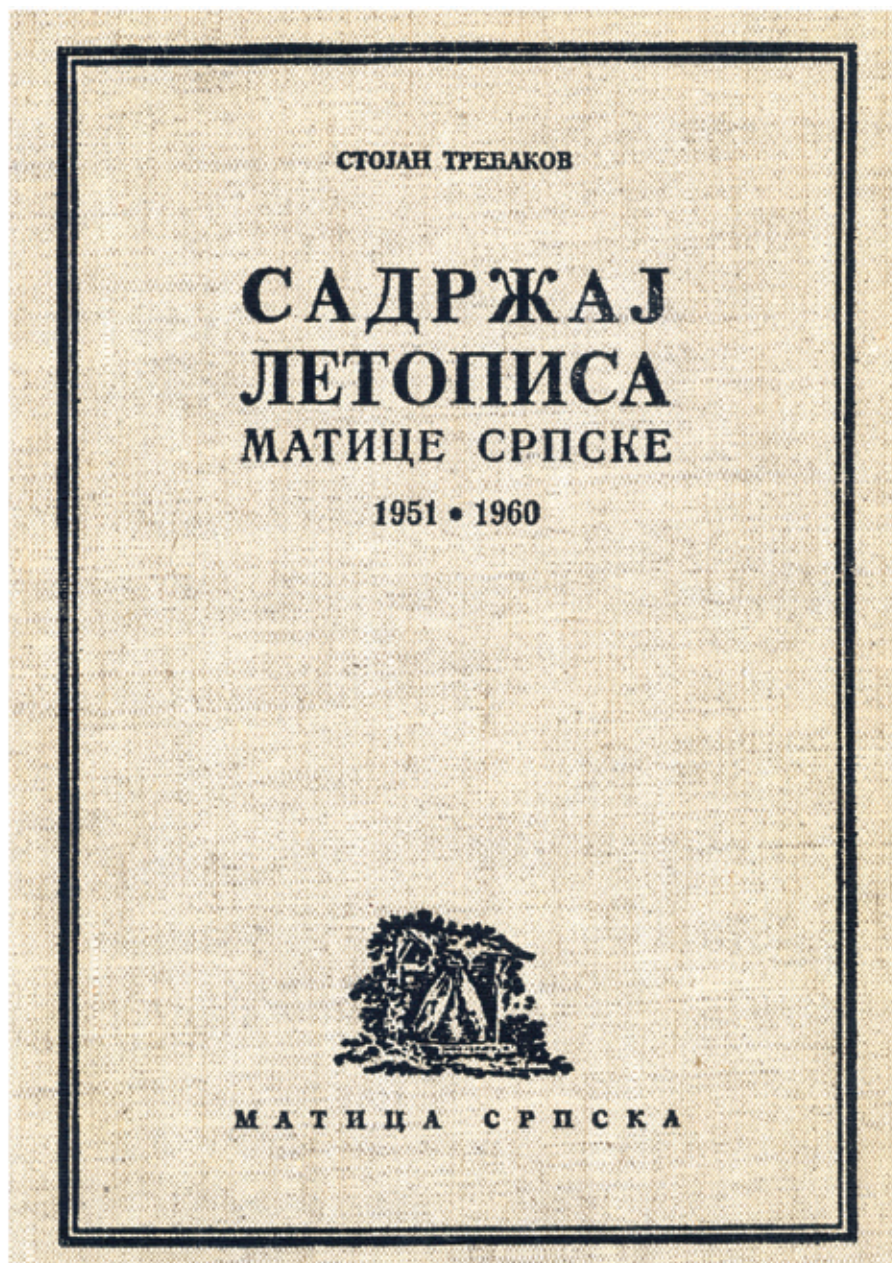
САДРЖАЈ
ЛЕТОПИСА
МАТИЦЕ СРПСКЕ

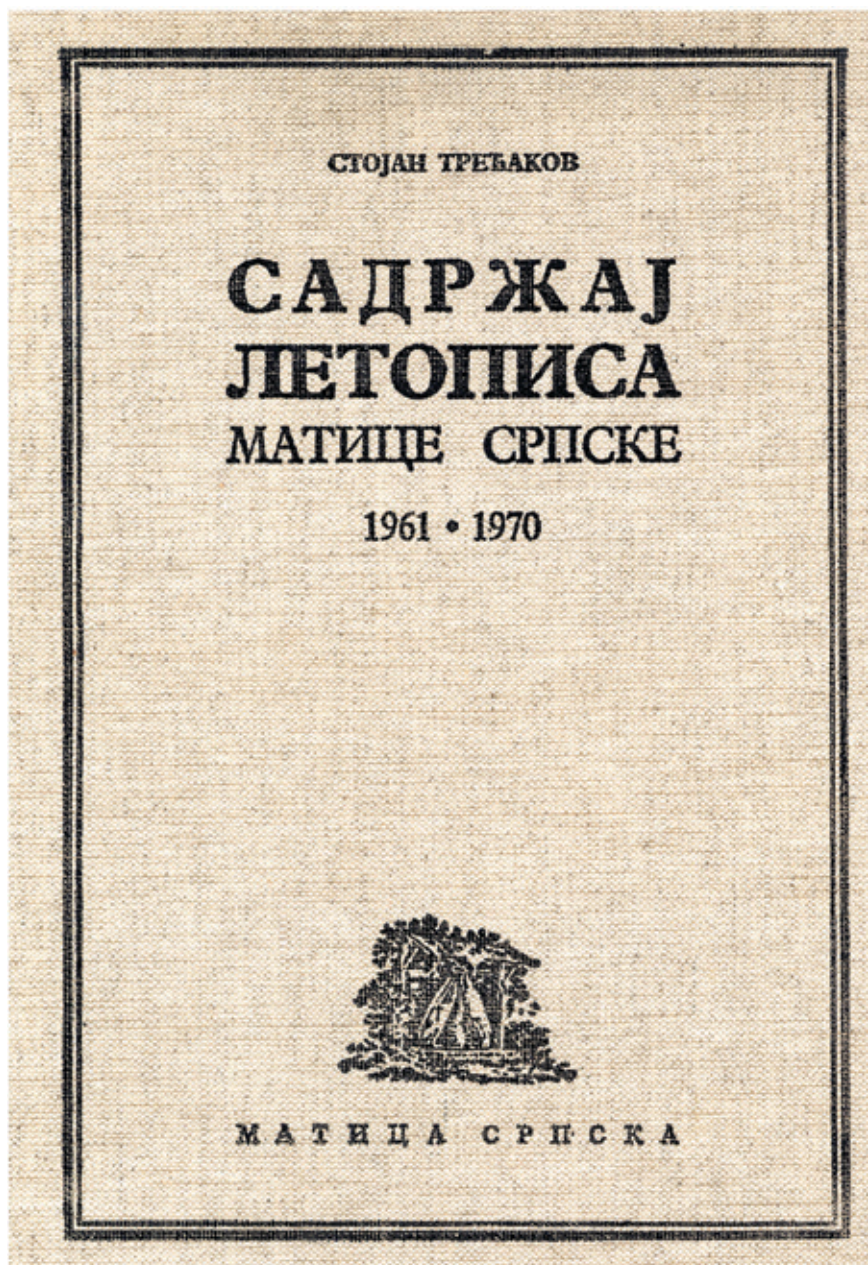
1825 • 1950

II ДЕО
САДРЖАЈ ПО СТРУКАМА

МАТИЦА СРПСКА

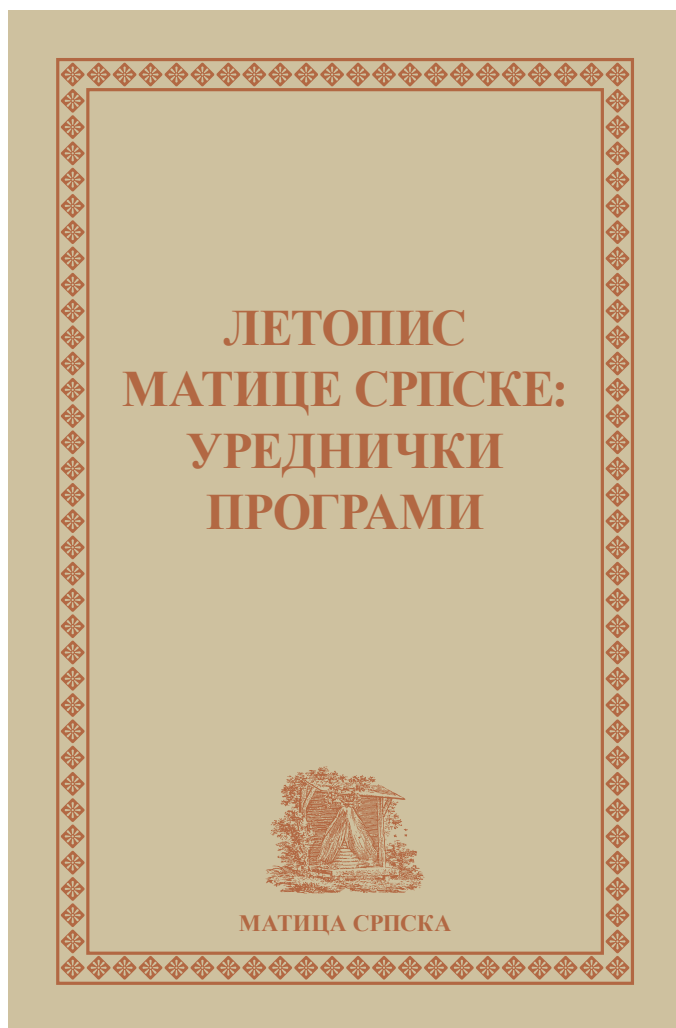

СЛАЂАНА СУБАШИЋ
МАРИЈА ВАШ

**САДРЖАЈ
ЛЕТОПИСА
МАТИЦЕ СРПСКЕ
1971–1980**

МАТИЦА СРПСКА

6. *Летопис Матице српске:*
уреднички програми, приредили
проф. др Душан Иванић и
др Светлана Милашиновић,
Матица српска, 2024.

КАТАЛОШКИ ПОПИС ЕКСПОНАТА

1. *Сербска леџојис*, прва и друга частица, Будим, 1824.
2. Георгије Магарашевић Јакову Гершићу, писмо, Нови Сад, 1828, Инв. бр. **13.527**
3. Георгије Магарашевић Јовану Хаџићу, писмо, Нови Сад, 1826, Инв. бр. **5.750**
4. Лукијан Мушицки Георгију Магарашевићу, писмо, Нови Сад, 1819, Инв. бр. **2.051**
5. Павел Јозеф Шафарик Теодору Павловићу, писмо, Праг, 1836, Инв. бр. **18.991**
6. Нови Сад, фотографија града са почетка XIX века, Инв. бр. **CXIX-17, 38**
7. Пешта, фотографија града из XIX века, Инв. бр. **LXXXII-30, 31**
8. *Сербска леџојис*, *Објављеније*, прва частица, Будим, 1824, стр. 3–5.
9. Јован Хаџић Матици српској, рукопис, Нови Сад, 1858, Инв. бр. **М. 8.261**
10. Павле Стаматовић Сими Милутиновићу Сарајлији, писмо, Сегедин, 1836, Инв. бр. **21.734**
11. Јован Хаџић Теодору Павловићу, писмо, Нови Сад, 1828, Инв. бр. **9.956**
12. Сава Поповић Текелија Теодору Павловићу, писмо, Арад, 1838, Инв. бр. **3.710**
13. Јован Суботић Матици српској, писмо, Сегедин, 1838, Инв. бр. **9.907**
14. Јаков Игњатовић Матици српској, рукопис, Будим, 1857, Инв. бр. **М. 8.865**
15. Јован Ђорђевић Милану Савићу, писмо, Београд, 1897, Инв. бр. **19.661**
16. Антоније Хаџић Јовану Ђорђевићу, писмо, Нови Сад, 1882, Инв. бр. **35.233**
17. Јован Бошковић Ђорђу Рајковићу, писмо, Нови Сад, 1873, Инв. бр. **18.789**
18. *Новиј сербски леџојис*, од 1837.
19. *Сербскиј леџојис*, од 1842.
20. *Србскиј леџојис*, од 1855.
21. *Србски леџојис*, од 1865.
22. *Српски леџојис*, од 1867.
23. *Леџојис Маџице српске*, од 1873.
24. Свеска *Леџојиса* о 100. годишњици излажења часописа
25. Свеска *Леџојиса* о 150. годишњици излажења часописа
26. Први број *ЛМС* који је изашао после Првог светског рата
27. Први број *ЛМС* који је изашао после Другог светског рата
28. Последњи изашли број *ЛМС* из 2024.

29. Милан Савић Милану Шевићу, писмо, Нови Сад, 1910, Инв. бр. **25.795**
30. Тихомир Остојић Милети Јакшићу, писмо, Скопље, 1921, Инв. бр. **10.872**
31. Васа Стајић Николи Радојчићу, писмо, Карловци, 1936, Инв. бр. **30.854**
32. Каменко Суботић Сави Петровићу, писмо, Батајница, 1895, Инв. бр. **19.905**
33. Марко Малетин Антону Мелику, писмо, Нови Сад, 1927, Инв. бр. **12.399**
34. Светислав Баница Уредништву ЛМС, писмо, Суботица, 1933, Инв. бр. **12.558**
35. Радивоје Врховац Милутину Јакшићу, писмо, Нови Сад, 1926, Инв. бр. **15.306**
36. Жарко Васиљевић Милану Кашанину, писмо, Нови Сад, 1932, Инв. бр. **28.570**
37. Никола Милутиновић Арсену Венцелидесу, писмо, Нови Сад, 1935, Инв. бр. **8.535**
38. Живан Милисавац Иви Андрићу, писмо, Београд, 1935, Инв. бр. **7.390**
39. Младен Лесковац Светиславу Марићу, писмо, Беч, 1936, Инв. бр. **56.895**
40. Бошко Петровић Милану Кашанину, писмо, Нови Сад, 1966, Инв. бр. **ЛФМК IV1/490**
41. Александар Тишма, рукопис, Нови Сад, 1951, Инв. бр. **М. 7.835**
42. Димитрије Вученов Рашку Димитријевићу, писмо, Београд, 1978, Инв. бр. **57.950**
43. Франци Загоричник Бошку Ивкову, писмо, Крањ, 1980, Инв. бр. **54.980**
44. Паулина Албала Уредништву ЛМС, писмо, Београд, 1936, Инв. бр. **12.570**
45. Иво Андрић Уредништву ЛМС, писмо, Београд, 1926, Инв. бр. **9.461**
46. Еустахија Арсић, *Морална поученија, Србске леџисис*, четврта частица, Будим, 1829, стр. 106–118.
47. Уредништво ЛМС Петру Вујичићу, писмо, Нови Сад, 1963, Инв. бр. **52.153**
48. Милован Данојлић Уредништву ЛМС, писмо, Београд, 1954, Инв. бр. **55.719**
49. Јован Дучић Милану Савићу, писмо, Женева, 1905, Инв. бр. **733**
50. Војислав Илић Уредништву ЛМС, писмо, Београд, 1890, Инв. бр. **1.115**
51. Ј. Ј. Змај Уредништву ЛМС, писмо, Илок, 1859, Инв. бр. **27.329**
52. Милан Кашанин Марку Малетину, писмо, Београд, 1927, Инв. бр. **16.700**
53. Лаза Костић, *Ромео и Јулија*, превод драме В. Шекспира, рукопис, Сомбор, 1906, Инв. бр. **М. 50**
54. Божо Ловрић Уредништву ЛМС, писмо, Праг, 1911, Инв. бр. **1.719**
55. Десанка Максимовић Димитрију Вученову, писмо, Београд, 1975, Инв. бр. **54.132**
56. Симо Матавуљ Милану Савићу, писмо, Београд, 1898, Инв. бр. **2.306**
57. Тихомир Остојић Ђорђу Грујићу, дописница, Нови Сад, 1912, Инв. бр. **18.241**
58. Владислав Петковић Дис Тихомиру Остојићу, дописница, Београд, 1912, Инв. бр. **2.990**
59. Вељко Петровић Живану Милисавцу, писмо, Београд, 1946, Инв. бр. **55.252**
60. Аница Савић Ребац Васи Стајићу, дописница, Скопље, 1935, Инв. бр. **11.643**
61. Исидора Секулић Васи Стајићу, писмо, Београд, 1913, Инв. бр. **9.118**

62. Ана Стефановић Караџић Уредништву ЛМС, писмо, Беч, 1866, Инв. бр. **13.605**
63. Гвидо Тартаља Уредништву ЛМС, писмо, Београд, 1948, Инв. бр. **19.554**
64. Милан Токин Марку Малетину, писмо, Вршац, 1925, Инв. бр. **16.743**
65. Јован Христић Младену Лесковцу, писмо, Београд, 1962. (Грађа РОМС)
66. Марко Цар Милану Савићу, писмо, Задар, 1904, Инв. бр. **374**
67. Јован Цвијић Васи Стајићу, писмо, Београд, 1921, Инв. бр. **6.949**
68. Милош Црњански Милану Токину, писмо, Београд, 1925, Инв. бр. **42.742**
69. Милан Шевић Тихомиру Остојићу, дописница, Беч, 1913, Инв. бр. **4.170**
70. Предраг Палавестра Уредништву ЛМС, писмо, Београд, 1951, Инв. бр. **18.626**
71. Коста Милутиновић Уредништву ЛМС, писмо, Нови Сад, 1969, Инв. бр. **48.773**
72. Миленко Матицки Уредништву ЛМС, писмо, Београд, 1970, Инв. бр. **48.720**
73. Миодраг Павловић Уредништву ЛМС, писмо, Београд, 1972, Инв. бр. **55.841**
74. Давид Албахари Александру Тишми, писмо, Земун, 1970 Инв. бр. **48.157** и **48.158**
75. Избор бројева *Летњојиса Матице српске* из XXI века
76. Миодраг Павловић Славку Гордићу, писмо, Београд, 2002. (Из личне преписке С. Г.)
77. Повеља и Сретењски орден првог степена уручен *Летњојису* 15. фебруара 2024.
78. Прва, друга и трећа частица ЛМС, приређене у част јубилеју, приредио проф. др Драган Станић, председник Матице српске, Матица српска, 2024.
79. *Садржај Летњојиса Матице српске*, књ. I-IV
80. *Летњојис Матице српске*: уреднички програми, приредили проф. др Душан Иванић и др Светлана Милашиновић, Матица српска, 2024.

НА СТРАНИЦАМА ЛЕТОПИСА
Два века 1824–2024

Издавач

Матица српска,
Матице српске 1, Нови Сад

За издавача

Проф. др Драган Станић,
председник Матице српске

Главни и одговорни уредник

Проф. др Зорица Хаџић Радовић

Лектор и коректор

Татјана Пивнички Дринић

Технички уредник

Вукица Туцаков

Прелом

Владимир Ватић, ГРАФИТ, Петроварадин

Штампа

САЈНОС, Нови Сад

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
050:82(497.113 Novi Sad)“1824/2024”(083.824)

ЈОВАНОВИЋ, Александра, 1966-

На страницама Летописа : два века 1824–2024 / приредили Александра
Јовановић, Владимир Николић. - Нови Сад : Матица српска, 2024 (Нови
Сад : Сајнос). - 123 стр. : илустр. ; 20 cm

Тираж 300.

ISBN 978-86-7946-489-7

1. Николић, Владимир, 1964- [аутор]

а) Летопис Матице српске -- 1824-2024 -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 155447561